

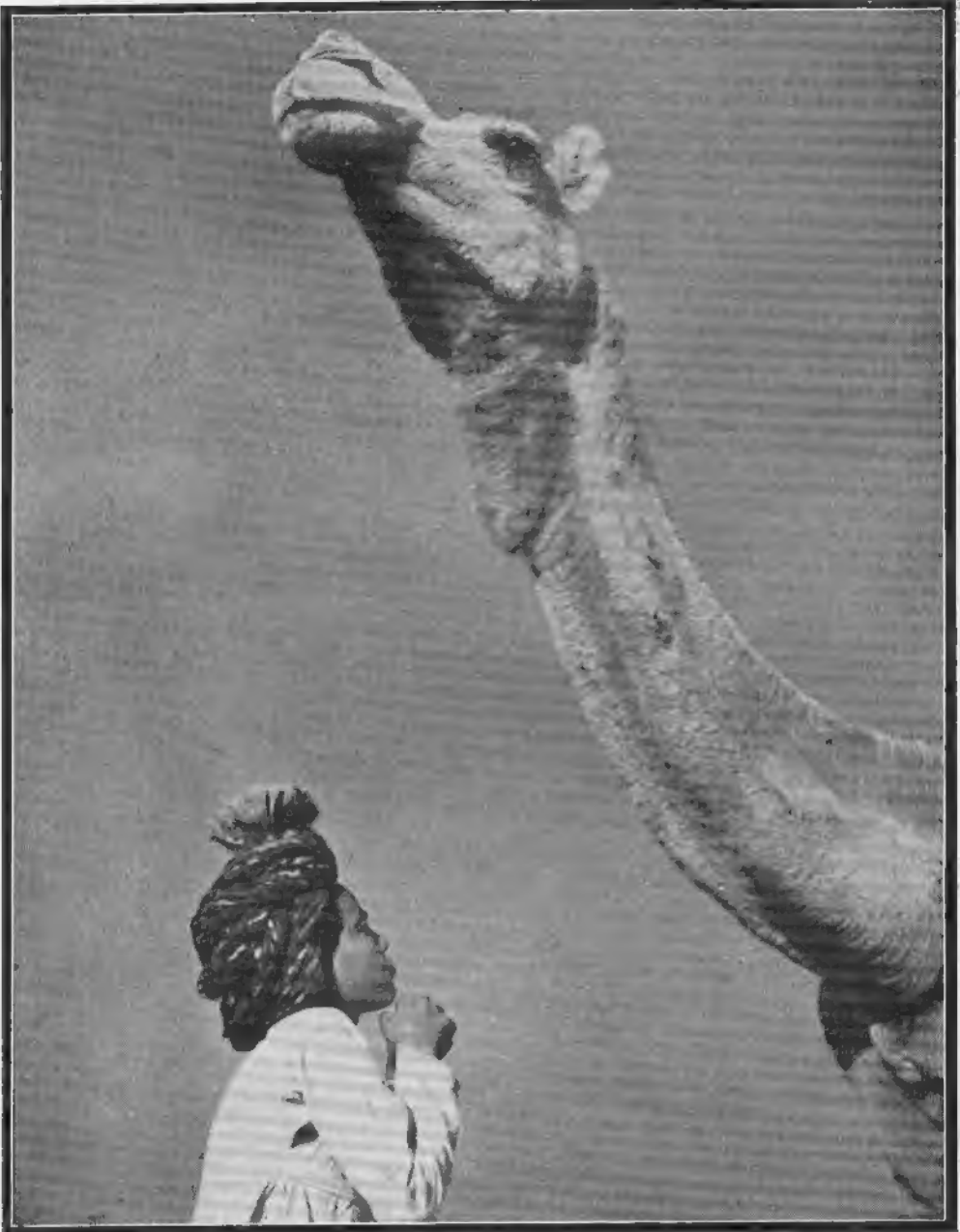
ಚಂದಮಾಮ

ಬುಕ್ಕು ಕಥೆಯ ಮುಸಪ್ರಳಿ

Mar.

6

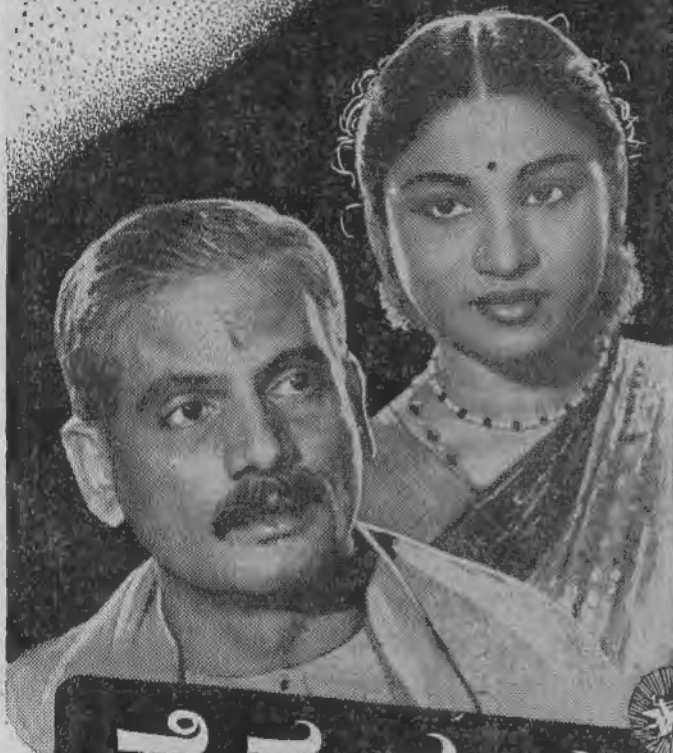

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದಿರಲಿಕ್ಕಿ

ಅರೋಹಣ ಸಾಧನ

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಎಚ್. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ

ಬರುತ್ತದೆ!

ಪೆದ್ದ ಮನುಷ್ಯರು

ವಾರಿನಿ ಚಲನಚಿತ್ರ

ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ರೆ.ವಿ. ರೆಡ್ಡಿ B.Sc.(HONS)

...RELEASE THRU...
TALLAM-PICTURES-CIRCUIT-
BANGALORE-2

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಅಜ್ಜನ ರೈಲುಪ್ರಯಾಣ	... 10	ವೀರ ತಾನಾಜಿ	... 40
ಮುಖಚಿತ್ರ	... 12	ಭಯಗ್ರಸ್ಥರು	... 45
ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ವಾಂಸರು	... 13	ಮೂವರು ಗೆಳೆಯರು	... 49
ಜ್ಞಾತಿಯೆರ	... 17	ನೀರಿಗೆಬಿದ್ದ ಲೋಭಿ	... 50
ಎರಡು ಸಮಾಧಿಗಳು	... 22	ರಾಜಾನ ತಂತ್ರ	... 51
ಧೂಮಕೇತು	... 25	ನಗೆಹನಿ	... 52
ಜಿದ್ದು	... 33	ಮರೆತುಹೋದ ಮದುವೆ	... 53
ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂಟೆ	... 37	ಮಾಡಿನೋಡು	... 57
ಜಗಜಟ್ಟು	... 38	ಸೇರಿಗೆ ಸವಾಸೇರು	... 59

ಅಲ್ಲದೆ ಟೈಪು ಚಿತ್ರ, ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇತ್ಯಾದಿ.

ರಾವಲ್‌ಗಾ಼

ಗ್ಲೂಕೋಸು, ಉತ್ತಮವಾದ ಹಾಲು, ಸಕ್ಕರೆ ಇವುಗಳಿಂದ ತಯಾರಾಗಿ, ಹೈಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿದ ಯಂತ್ರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಲೇಪ್ಯಾಕೆಂಗ್ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. 'ರಾವಲ್‌ಗಾ಼' ಮಿಠಾಯಿಗಳೂ ಟಾಫಿಗಳೂ ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿವೆ. ಉಚಿತ ಬಹುಮಾನದ ಕ್ಯಾಟಲಾಗಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ ನೇಮಿಷಂಡ್ ಪಾರಸ್‌ಮಲ್ & ಕೋ.

128-ಎ, ನೈನಿಯಪ್ಪನಾಯಕ ಬೀದಿ,
ಮದರಾಸು-3

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿ ರ ಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅರ್ಜೀಣ್ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - ೩

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿ ರ ಪ್

ಕಿ ನಿ ಮಾ

ಸಿ ನಿ ಮಾ ಮಾ ಸ ಪ ತ್ರಿ ಕೆ

ಕನ್ನಡ : ತೆಲುಗು : ತಮಿಳು

ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ ೦-೮-೦ ★ ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ೬-೦-೦

ಪಾಠಕರ ಲೇಖನಗಳು, ಸಂದೇಹ - ಸಮಾಧಾನಗಳು, ಚಿತ್ರವಾರ್ತೆ
ಗಳು, ಸ್ಟೇಜ್‌ಗಳು, ಸಿನಿಮಾ ಕಥೆಗಳು, ಇನ್ನೂ ವಿವಿಧ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಂದ,
ಮುದ್ರಾದ ಮುದ್ರಣದಿಂದ, ಅಂದವಾದ ಫೋಟೋಗಳಿಂದ, ಸರ್ವಾಂಗ
ಸುಂದರವಾಗಿ, ಸಿನಿಮಾ ಪಾಠಕಲೋಕವನ್ನು ರಂಜನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಏಜಂಟರನ್ನು ಕೇಳಿರಿ !

: ವಿವರಗಳಿಗೆ :

ಚಂದ ಮಾ ಮ ಪ ಬ್ಲಿ ಕೇಷನ್ಸ್

ನಡಪಳಿನಿ :: ಮದರಾಸು - 26.

ಅದು ಮಧುರವಾದದ್ದು ...

ನಿಲಾ ಕಾಲಗಳಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ
ದುಚ್ಚೇರವಾದ ಬಿಸ್ಕೆಟ್‌ಗಳು.
ಹಾಲಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಗೆಣಿ ಕೋಸಿ
ನಿಂದ ತಯಾರಾಗಿ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ
ವಿಟಮಿನ್‌ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿವೆ.

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್ & ಕೋ., ಗ್ವಾಲಿಯರ್
ಬೆಂಬಾಯಿ ಏಜೆಂಟರು:
ನೇಷನಲ್ ಫುಡ್ ಏಜೆಂಟಸ್, 315, ನ್ಯೂ ಜರ್ನಲ್ ರೋಡ್

ನರಸಿಂಗ್
ಬಿಸ್ಕೆಟ್‌ಗಳು

ಶಾರದ ಇಂಕ್

ರಿ ಜಿ ಷ್ರೆ

ಘಂಟೆ
ನೆನ್ನು
ಗಳಿಗೆ
ಉತ್ತಮ
ವಾಸ
ಮಸಿ

ಕೆ. ವಿ. ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್,
ಬಳ್ಳಾರಿ.

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾನ್ಯತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ
ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಇದರ ಸೇವನೆ
ಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ
ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ!

ಎ. ವಿ. ಯಂ. ರವರ

ಪೆಣ್ಣ್

(ತಮಿಳು)

ಅಭಿನಯ :

ಅಂಜಲಿದೇವಿ, ವೈಜಯಂತಿಮಾಲ, ನಾಗಯ್ಯ, ಬಾಲಚಂದ್ರ, ಆರ್. ಗಣೇಶ್, ಟಿ. ಎಸ್. ಬಾಲಯ್ಯ, ಕೆ. ಆರ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ.

ನಿರ್ದೇಶನ : ಎಂ. ವಿ. ರಾಮನ್ ★ ಸ್ಟುಡಿಯೋ : ಎ. ವಿ. ಯಂ.

...

A TALLAM RELEASE

...

ನೀವು ಓದಿದ್ದೀರಾ ಐದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ರಸನತ್ತಾದ ದೊಡ್ಡಕಥೆ
ಬೆಲೆ 6 ಆಣೆಗಳು ಮಾತ್ರ!

★

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಗಾಗಿ
ನಮ್ಮ ಏಜಂಟರನ್ನು ಕೇಳಿರಿ.

ವಿವರಗಳಿಗೆ :

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ನಡಪಳನಿ :: ಮದ್ರಾಸ್-26

“ಚಂದಮಾಮ” ನಿಗೆ
ಏಜಂಟರು ಬೇಕು

★

ಏಜಂಟರಿಲ್ಲದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ
ಏಜಂಟರು ಬೇಕು. ನೀವು ಏಜಂಟರಾಗಿ
ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ
ಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 2-0-0 ಕಳು
ಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ 7 ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು
ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ನಿಮಗೆ
ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 0-10-0 ಲಾಭವಿರು
ತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಭರೆಯಿರಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ನಡಪಳನಿ : ಮದ್ರಾಸ್-26

ಬಾಯೋಟೊನಾ

ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ
ಬೆಕ್ಕು ಬಾಲಕರ ಜೀವಾ
ಣುಗಳಿಗೂ ಮಜ್ಜಾ
ತಂತುಗಳಿಗೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಹೆಲ್ಲ ಬರುವ ಸಮಯ
ಸಂಭವಿಸುವ ತ್ವಾಸ
ವಾಗಲಾರದು. ಪುರು
ಷರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಹಾ
ಇದನ್ನು ಸೇವಿಸಲು
ರಕ್ತವು ಪುಷ್ಟಿಯ ಲಾಭ

ವಾಗುವದು. ಸೂಚೀಪತ್ರ ಪಡೆಕೊಳ್ಳಿರಿ.

Roy & Company

Princess Street, Bombay-2.

ಸೂಚನೆ

ಬರುವ ತಿಂಗಳ ‘ಚಂದಮಾಮ’
ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳ ಕಡೇ ವಾರ
ದಲ್ಲೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ
ಸಂಚಿಕೆಗಳು ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸೇರ
ದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮೂರ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ
ನೀವು ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಸಂಗತಿ
ನಮಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್,
ನಡಪಳನಿ....ಮದ್ರಾಸ್-26.

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರಾಸೆಸ್

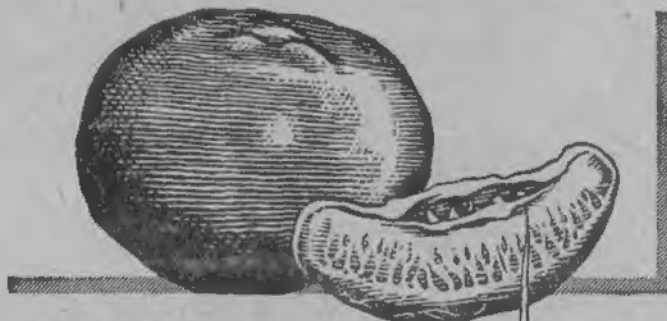
ನವೀನ ಪರಿಕರಗಳಿಂದ, ಅನುಭವಜ್ಞರಾದ ಕೆಲಸಗಾರರಿಂದ, ಟೈನು, ಹಾಫ್‌ಟೋನ್, ಮಿಕ್ರಮ್, ಕಲರ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಅಚ್ಚು ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತಯಾರುಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸ ಬಲ್ಲೆವು.

‘ಚಂದನಾಮ’ ‘ಕಿನಿಮಾ’ದೊಳಗಿನ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು, ಕವರು ಪುಟದ ಕಲರ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು, ಒಳಗಿನ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹಾ ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ತಯಾರಿಕೆಯಾಗಿವೆ.

—: ವಿವರಗಳಿಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ:—

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರಾಸೆಸ್

2 & 3 ಆರ್ಕಾಟ್ ರೋಡ್, ನಡಪಳನಿ, ಮದ್ರಾಸು-26

ಮಧ್ಯದಲಿ ತಾಜಾ ಫಲವಿರುವ

ಮಿಠಾಯಿಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಎಲಾ ಮಿನ್ಯಾಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಇವುಗಳೂ ದೊರಕುತ್ತವೆ: ಕ್ರೀಮ್ ಟಾಫಿಗಳು, ಟಾರ್ಟ್ ಮಗರ್ ರಾಲ್ಡ್‌ಗಳು, ವೆಪರ್‌ಮಿಂಟ್ ರಾಬ್ಬಿಂಡ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ನೂರಾರು ಬಗೆಗಳು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರ, ಎಲರ್.ಕಂಡಿಶನ್ ಮಿಠಾಯಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆದರ್ಶ ಮಿಠಾಯಿಗಳು.

ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ ಚಂದಮಾಮ ಬಳಗದಲ್ಲಿ

ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆ

ಚಂದ್ರೋಮಾಮ

(ಗುಜರಾತಿ)

ಹೊರಬೀಳಲಿರುವುದೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಲು

ಕುತೂಹಲ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 4-8-0

ಬಿಡಿಸುಂಚಿಕೆ ,, 0-6-0

ನಿಜವನ್ನೇ ಷರತುಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

ವಡಪಳನಿ :: ಮದರಾಸು - 26.

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರವಾಣಿ'

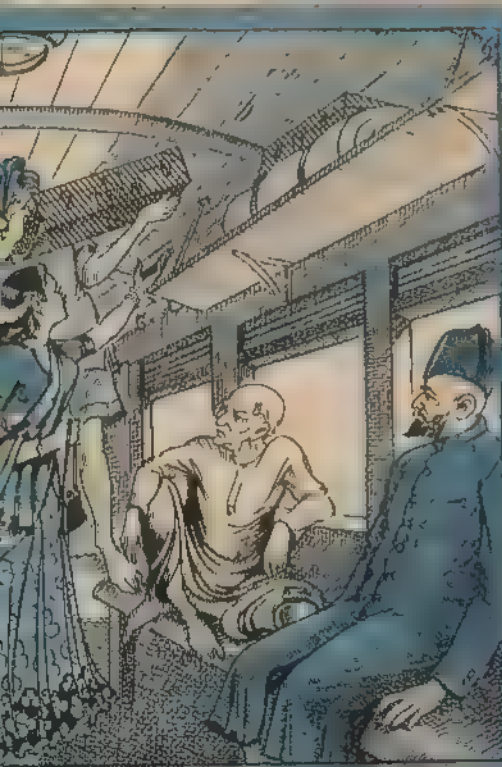
ಜೀವನದಿಂದ ಕಾಣುವ 'ಚಂದಮಾಮ'ನ
ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಅನುಭವಿ ಕಾಗವಗಳು
ಬಂದಿವೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಹಾರ್ಡಿಕ ಅಭಿ
ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಈ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ.
ಫಿಬ್ರವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನೂತನ
ರೀತಿಯ ಧಾರಾವಾಹಿ ಕಥೆ, ಮೂರು ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ
ರಂಜಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ
ಸಂತೋಷಾನುಭವಗಳೂ ನಮಗೆ ಮುಟ್ಟಿವೆ.
ನಾವು ಕಳೆದವಾರಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ 'ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ
ನನ್ನ ತಂಟೆ' -ನೂರಾರು ಲೇಖನಗಳು ಬಂದಿವೆ.
ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನ ಈ ಸಂಚಿಕೆ
ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಉಳಿದವರು ತಮ್ಮ
ಪೋಲನ್ನು ಗೆಲುವೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದೇ ತೀಯ
ಬೇಕು. 'ಧೂನುಕೀರು' ಕಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಿರಾ?

ಸಂಪುಟ ೧೨ : ಮಾರ್ಚಿ ೧೯೭೪ : ಸಂಚಿಕೆ ೩

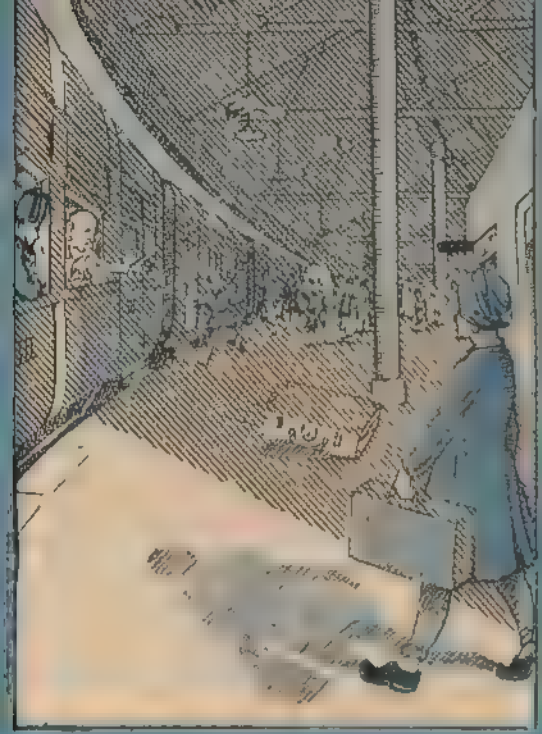
ಅಜ್ಜನ ರೈಲುಪ್ರಯಾಣ

ಅಜ್ಜೇ ಅಜ್ಜಾ ಅವಸರದಿಂದಲಿ
ಅಜ್ಜಂಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ
ಟಿಕೇಟು ಹಣ ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಸ್ವೇ
ಅಖಂಡಬುದ್ಧ್ಯಜ್ಜಗೆ, ಬೇಗ
ಹಾಸಿಗೆ ಯೋಳಗೇ ಅಜ್ಜಿಯ ಮಲಗಿಸಿ
ರಾಯರಹಾಗೇ ರೈಲೇರಿ
ಹಾಸಿಗೆ ಬಳಿಯೇ ಜಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತರು
ರೈಲೋಡಿತು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾರಿ
ನೆರೆನಿಲ್ದಾಣದಿ ಬಂದ ನಕ್ಕೀಲರು

ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದೆ ಆ ಹಾಸಿಗೆಯ
ಮೇಲಕ್ಕೂಗಿದು ಠೀವಿ ಮಂಡಿಸೆ
ತಾತ ಸೈಸಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾಯು.
ಮರುಚಣ ವೊಬ್ಬರು ಸ್ಯಾಬರು ಬಂದಾ
ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆಯೆ ಟ್ರಂಕಿಟ್ಟು
ಬಲು ಧೀ ಮಾಕಿಲಿ ಬೈತಾಯಿಸಿದರು
ಅಜ್ಜಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಲಿ ಪಿಟಿಪಿಟ್ಟು !
ಹಿಂದೆಯೆ ಬಂದಾ ಸಿನಿಮಾತಾರೆ
ಆ ಸ್ಯಾಬರ ಟ್ರಂಕಿನ ಮೇಲೇ,
ತನ್ನ ಟ್ರಂಕನೂ ಇರಿಸಿ ಚಕ್ಕನೇ
ಕುಳಿತಳು ತಾತನ ಪಕ್ಕದಲೇ !
ಟ್ರಂಕುಗಳೊಜ್ಜಿಗೆ ತಾಳದೆ ಅಜ್ಜ,

“ಮಾ ರಂ ಗ”

ರೈಲೂ ಮುಂದಕೆ ಸಾಗಿತ್ತು.
ತಾತಾ-ತಾರಾ-ವಕೀಲ-ಸ್ಯಾಬರ
ಕೊರಿಯಾ ಕಾಳೆಗ ನಡೆದಿತ್ತು.
ಅಜ್ಜಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆ ರಕ್ಷೆಯೆ ಆಯ್ತು!
ಮೆಲ್ಲನೆ ನುಸುಳುತೆ ಹೊರಗೆದ್ದು,
ಟ್ರಂಕು ತೆರೆಯಲದು ಸೀರೆ-ನಗಂಗಳು
ನೋಟುಕಟ್ಟುಗಳು ತುಂಬಿದ್ದು!
ಅಜ್ಜನ ಬುದ್ಧಿಯ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡುದಕೆ
ಅಜ್ಜಿಯ ಅದೃಷ್ಟ ಹಣ್ಣಾದ್ದು!

ಸಂಕಟದಿಂ ಮೈಯಾಡಿಸಲು
ತಾರೆಯ ಟ್ರಂಕಜ್ಜನ ತಲೆಗಿಳಿಯಿತು.
ಕೋಪವುಕ್ಕಿ ತಜ್ಜಗೆ ಭುಗಿಲು!
ಅವೇಶದಿಯಾ ಟ್ರಂಕನ್ನಜ್ಜ
ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಗೆಸೆಯಲ್
ತತ್ ಪ್ಲಣ ತಾರೆ ಅಜ್ಜನದೆಂದೇ
ಸ್ಯಾಬರ ಟ್ರಂಕನು ಹೊರಗೊಗೆದಳ
ಸ್ಯಾಬರಿಗೇನು—ಶೌರ್ಯವಿಲ್ಲವೆ?
ಅರರೇ ಎನುವಜ್ಜನ ತಳ್ಳಿ,
ಹಾಸಿಗೆಯನೆ ಹೊರಗಡೆ ಬೀಸೊಗೆದರ್
ಹಾಹಾಕೃತಿ ಬಹಳಾಯ್ತಲ್ಲಿ!
ಆ ವೊಳಗಾಗಲೆ ಕೂಗಿ ಗುಫಗುಫನೆ

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲದಲ್ಲಿಂದುದಿನ ಕೃಷ್ಣನೂ ಅರ್ಜುನನೂ ವಿನೋದ ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಅವರು ರಮಣೀಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಚಾರಮಾಡಿ ಖಾಂಡವ ವನದ ಬಳಿಬಂದು ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು.

ಆಗ ಒಬ್ಬ ಹಣ್ಣು ಮುದುಕನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವರಿಬಿರಿಗೆ ಬಂದು—
“ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಹಾರ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲಿರಾದರೆ, ನನ್ನ ಕಠಿ ಹೇಳುವೆ” ಎಂದು. “ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಅರ್ಜುನನು ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟ. ಆಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹೀಗೆಂದ:

“ನಾನು ಆಗ್ನಿದೇವ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಶ್ವೇತಕೀ ಎಂಬ ರಾಜನು ಯಾವಾಗಲೂ ಯೋಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಯಾಗದ ಹೊಗೆಯಿಂದಲೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣು ಬೇನೆ ಬಂತು. ತುಪ್ಪ ಕುಡಿದು ಕುಡಿದು ನನಗೆ ಉದರರೋಗವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸರಿಹಾರ ಕೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮ, ‘ಖಾಂಡವವನವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸು. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ನಾನಾ ಮೂಲಿಕೆಗಳ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಉದರರೋಗ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ನಾನು ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಖಾಂಡವವನವನ್ನು ದಹಿಸಿ ನುಂಗಲೆತ್ತಿಸಿದರೂ ದೇವೇಂದ್ರನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಸಕೆಯ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಮಳೆ ಬರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಡೆಗೆ ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮನೊಡನೆಯೇ ನನ್ನ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಾಗ ‘ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು ಈ ವನದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅವರ ಸಹಾಯ ಕೇಳು. ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ನನಗೆ ನೀವೇ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ನನ್ನ ಉದರಶಾಲಿ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು.”

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು: —“ನಮಗೆ ತಕ್ಕ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು” ಎಂದರು. ಆಗ್ನಿ ವರುಣನನ್ನು ಧ್ಯಾನಮಾಡಿದ. ವರುಣನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ದಿವ್ಯರಥವನ್ನೂ, ಆಕ್ಷಯದ ಒತ್ತೆಳಿಕೆಯನ್ನೂ, ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೌಮೋದಕೀ ಎಂಬಗಡೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಯವಾದನು.

ನಂತರ ಆಗ್ನಿಖಾಂಡವವನವನ್ನು ದಹನಮಾಡ ಶೋಡಗಿದನು. ಅರ್ಜುನನು ಯಾವ ವಿಷ್ಣುವೂ ಬಾರದಂತೆ ಆ ವನದ ಸುತ್ತೂ ಬಾಣಗಳ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಚಪ್ಪರವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿ ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಆಗ್ನಿ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ದಹನಕಾರ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ಈಡೇರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ವಾಂಸರು

ಸಿಕ್ಕರಮತ ಸ್ವಾಸಕನಾದ ಗುರುನಾನಕ್ ಸಂಗೀತಪ್ರಿಯನು. ದೇವರಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ನೆಲಸಲು ಸುಮಧುರವಾದ ಸಂಗೀತವೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧನವೆಂದು ಆತನ ನಂಬಿಕೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನಕ್ ಭಕ್ತಿಭರಿತವಾದ ಗಾನ ಮಾಡಿ, ತರಣೋಪಾಯ ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು.

ತನ್ನ ಮತಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಕ್ ದಿನಾ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಒದಗಿಸಲು ಬಾಯ್‌ಮಾರ್ವಾನ್ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸನು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಾರ್ವಾನ್ ಬಹಳ ಇಂಪಾಗಿ ದೇವರ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ಶ್ರೋತರಿಗೆ ತನ್ಮಯತೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಗುರುನಾನಕ್ ವರ್ಷದ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಆಮೇಲೆ ಬಂದ ಸಿಕ್ ಗುರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಆ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಐದನೇಯವನು ಅರ್ಜುನದೇವ್.

ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಶಾಂತ, ಬಲಂತ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ವಾಂಸರಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಹೋದರರು. ಇಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ತಮ್ಮ ಗಾನ ಮಾಧುರ್ಯದಿಂದ ಗುರುದೇವನಾದ ಅರ್ಜುನದೇವನನ್ನೂ ಮತ್ತು ಭಕ್ತರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಜನಾನುರಾಗ ಪಡೆದರು.

ಕಲಕಾಲವಾದ ಮೇಲೆ ಶಾಂತ ಮತ್ತು ಬಲಂತರಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗುವ ಯೋಚನೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಮದುವೆ ಎಂದರೆ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತೇ? ಅಪಾರ ಹಣಬೇಕು. ಸರಿ, ಸಹೋದರರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ದಿನ ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಧನ ಸಹಾಯ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಇವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅರ್ಜುನದೇವನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು.

“ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವೆನು. ನಿಮಗೆಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕೋ ಹೇಳಿ” ಎಂದ ಗುರುದೇವ್. ಆಗ ಸಹೋದರ ರಿಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು “ಗುರೂಜಿ,

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಮಾಮೂಲು ವೇಳೆಗೆ ಶಾಂತ, ಬಲ್ಲಂತರು ಭಜನೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜುನದೇವನು ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದ. “ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ನಾವಿನ್ನುಮೇಲೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದರು ಅವರು. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ಅವರು ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಲ್ಲ. “ನಾವು ಮಾಡುವ ಮಘರ ಗಾನದಿಂದಲೇ ಭಜನೆಗೆ ಆಪ್ತರಾದ ಜನ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಿಂದಲೇ ಗರುಗಳಿಗೆ ಖ್ಯಾತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗಲೇ ಅಲ್ಲ, ಮೊತ್ತ ಮೊದಲನೇ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದಾದ ನಾನಕ ಸಹ ತನ್ನ ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾಂಸನಾದ ಬಾಯ್ ಮಾರ್ದನನ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಯಶಸ್ಸು ಪಡೆದ; ಕೀರ್ತಿಗಳಿಸಿದ” ಎಂದರು.

ಇಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಭಜನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಕೋಟಿ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತೃಪ್ತರಾಗುವೆವು” ಎಂದರು.

ಅವರ ಅಭೀಷ್ಟದಂತೆ ಅಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಭಕ್ತರಿಂದ ಸಂವಾಯವಾದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಗುರುದೇವನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅದೇನು ವಿಚಿತ್ರವೋ, ಅಂದು ಪ್ರತಿದಿನಕ್ಕಿಂತಲೂ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಹಣ ವಸೂಲಾಗಿತ್ತು. ‘ಈ ಗುರುದೇವನು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಮೊದಲೇ ಏನೋ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಂದು ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಹಣ ಸಂದಾಯವಾಯಿತು’ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅವರು ಒಂದು ರೀತಿದರ್ಪದಿಂದ ಭಜನೆ ಮಂದಿರದಿಂದ ಎದ್ದು ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಈ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೇಳಿ ಅರ್ಜುನದೇವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ನೋವನೆ ಆಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಆತನು ಶಾಂತ ಮತ್ತು ಬಲ್ಲಂತರಿಗರ ಮನೆಗೆ ಸ್ವತಃ ಹೋಗಿ ಭಜನೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕರೆದ. ಆದರೆ ಅವರು ಗುರುಗಳಿಗೂ ಸಹ ಅದೇ ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ಮಹಾಮಹಿಮನಾದ ಗುರುವಾದ ನಾನಕನನ್ನು ಅವಹೇಳನಮಾಡಿ ಆ ರೀತಿ ಜರಿದು ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರ್ಜುನ ದೇವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕೋಪ ಬಂತು.

“ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು ವಿನಿಯೋಗಿಸದ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗೀತ ವಿದ್ಯೆ ನಿಮಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿಯಾಗದಿರಲಿ” ಎಂದು ಶಾಪಕೊಟ್ಟು, ಗುರುದೇವರ ವಾಕ್ ಶುದ್ಧಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಸಹೋದರರ ನಾಲಗೆಗಳು

ಚಂದಮಾಮು

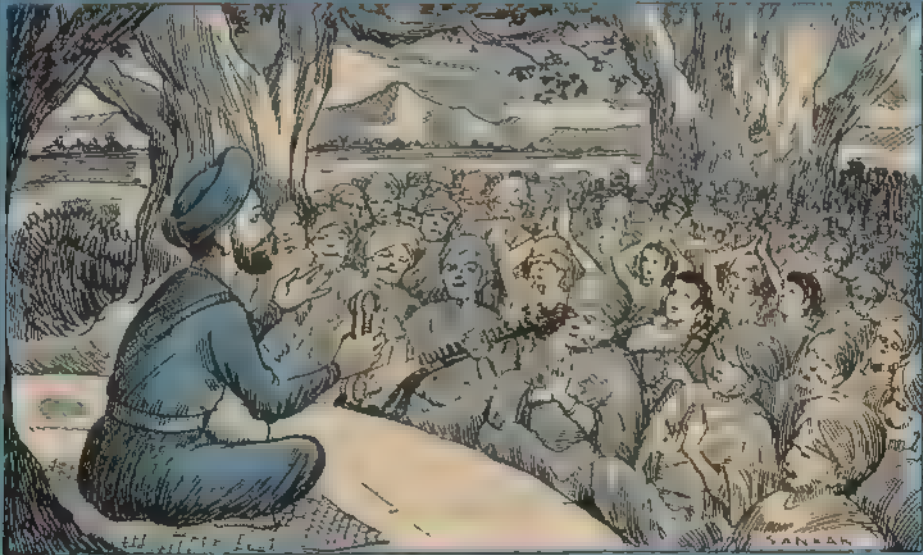

ಸ್ವಾಧೀನ ರಹಿತವಾದವು. ಅವರು ನಾನಾ ಯಾತನೆಗೊಳಗಾದರು. ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥಗಳು ಗಂಟಲೊಳಗೆ ಇಳಿಯುವುದೂ ಸಹ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಅರ್ಜುನದೇವನು ಭಜನೆಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ಕುರಿತು “ಅಪ್ಪಗಳಿರಾ, ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ ನಿತ್ಯಲ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ. ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿ ಸುತ್ತಾ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ” ಎಂದು ಆದೇಶಕೊಟ್ಟ. ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೊಂದು ವಾದ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಚ್ಚಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವನ್ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಸಂಗೀತದ ಗಂಧವನ್ನೇ ಅರಿಯುವಾತನೂ ಸಹ ಅದ್ಭುತ

ವಾಗಿ ಅನುಭವಸ್ವನಂತೆ ಹಾಡಿದನು! ಎಂದೂ ಕಂಡೂ ಕಾಣದ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರು ತುಂಬಾ ಚೆಲೋದಾಗಿ ಬಾರಿಸಿದರು!

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಶಾಂತ ಬಲ್ವಂತರು ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡರು. ಗುರುದೇವನಿಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸಲು ನಾಚಿ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಸಂಗಡ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ ಗುರುದೇವನು ಕುಪಿತನಾಗಿ “ಭಗವಂತನು ಕರುಣಿಸಿದ ಕಂಠಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ಭಗವಂತನ ಕೀರ್ತನೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದವರಿಗೆ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಎಂತಹದು? ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಾತನಾಡಲು ಬಂದರೆ, ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ

ಮುಸಿ ಬಳಿಸಿ, ಕತ್ತೆಯಮೇಲೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸೇನು” ಎಂದು ಕಠಿನವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಅರ್ಜುನದೇವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು, ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕಲು ಯಾರೂ ಇಷ್ಟ ಪಡಲಿಲ್ಲ. ಏನೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಶಾಂತ, ಒಬ್ಬಂತರು ಲಾಕೋರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲಾಧಾಜಿ ಎಂಬ ಮಹಾನುಭಾವನಿಗೆ ಶರಣಾದರು. ಲಾಧಾಜಿ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಪರೋಪಕಾರಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದವ. ಪರಿಗೋಷ್ಠರ ಎಂತಹ ತ್ಯಾಗವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಪ್ರಣಾತ್ಮ. ಆ ಸಕೋದರರು ಹೋಗಿ ತಮಗಾದ ಪೂಜ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳಲು, ಲಾಧಾಜಿಗೆ ಕನಿಕರವಾಯಿತು. “ಸರಿ, ನೀವು ಹೋಗಿ. ನಾನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

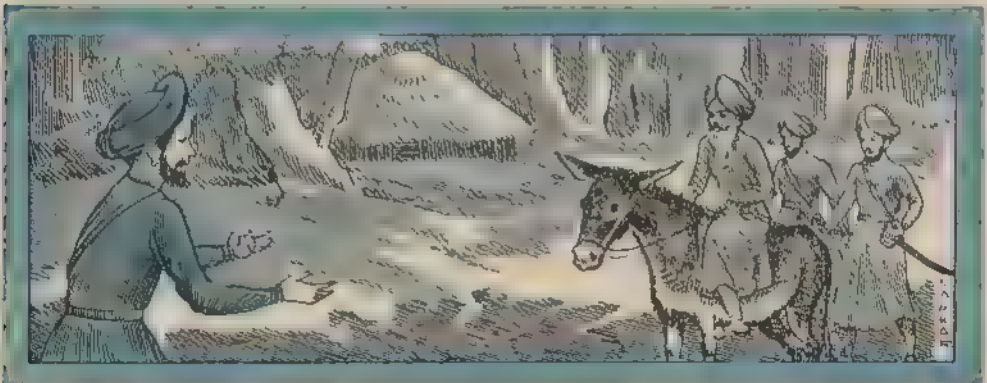
ಅವರು ಅತ್ತೆ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಲಾಧಾಜಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸಿ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಕತ್ತೆಯ ನ್ನೇರಿ ಅರ್ಜುನದೇವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಲಾಧಾಜಿ ಅಮೃತಸರ್ ಸೇರುವವೇಳೆಗೆ

ಭಾರಿ ಕೋಲಾಹಲವೆದ್ದಿತು. ಪುರುಷರು, ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿ ಭಾರಿ ಗದ್ದಲ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು. ಈ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾತ ಲಾಧಾಜಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ಜನ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಗುರುದೇವನಿಗೆ ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅರ್ಜುನದೇವನಿಗೂ ಅಚ್ಚರಿ ಆಯಿತು. ಬಾಯ್ ಲಾಧಾಜಿ ತೋರಿದ ಪರೋಪ ಕಾರಕ್ಕೆ ಆತನು ಅಮಿತ ಅನಂದಗೊಂಡ. ಆತನಿಗೆ ಉಚಿತ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಶಾಂತಬಲ್ಯಂತಸಿಂಗರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಲಾಧಾಜಿ ಯನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಶಾಂತಬಲ್ಯಂತರು ಬುದ್ಧಿ ತಂದುಕೊಂಡು ಅವರ ಸಂಗೀತ ಪ್ರತಿಭೆ ಯನ್ನು ದೇವರ ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆಗಾಗಿಯೇ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ, ಧನ್ಯರಾದರು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಲಾಧಾಜಿಗೆ ‘ಲಾಧಾ ಪರೋಪ ಕಾರಿ’ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನಿಂತು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾಯಿತು.

ಜ್ಞಾತಿ ವೈರ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಶೀರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನಿಗೆ ನೂರುಜನ ಕುಮಾರರಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಕಿರಿಯವನ ಹೆಸರು ಸಂವರ. ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ ರಾಜನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಗುರುವಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ. ಸಂವರನ ಗುರು ಬೋಧಿಸತ್ವ.

ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಸಾಮಾನ್ಯನೇ? ಆತನು ಮಹಾಜ್ಞಾನಿ. ರಾಜಕೃತ್ರಿನಿಗೆ ಒತ್ತಸಮಾನ ನಾಗಿದ್ದು, ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಸಂವರನೂ ಸಹ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಬೋಧಿಸತ್ವನ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಡದೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೆಲವು ಕಾಲದ ನಂತರ ಗುರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು “ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಪನ್ನರಾದರು” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ರಾಜನಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಆತನಿಂದ ಸನ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ರಾಜನು ಸಂತೋಷ

ದಿಂದ ವಿಭಾಗಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಕಿರಿಯವನಾದ ಸಂವರನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿದ ನಂತರ, ಆತನು ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ “ಗುರುವರ್ಯ, ನನ್ನ ತಂದೆ ನನಗೆ ಯಾವುವಾದರೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆದಕ್ಕೆ ಬೋಧಿಸತ್ವನು “ಕುಮಾರ, ನಿನಗೆ ಸಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ರಾಜ್ಯ ಕೊಡಲು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ನೀನು ‘ಪ್ರಭೂ, ನಾನೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಕಿರಿಯವನು. ನಾನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರಿರುತ್ತಾರೆ? ನನಗೆ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಸಿಮ್ಮ ಪಾದಸದ್ಭಗಳ ಬಳಿ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ, ಧರ್ಮ’ ಎಂದು ಹೇಳು” ಎಂಬುದಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿದ.

ಹಿಂದೂ ದಿನ ರಾಜನು ಬೋಧಿಸತ್ವನ ಅಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಸಂವರನು ತಂದೆಗೆ

ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಬಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡ. “ನಿನ್ನವಿದ್ಯೆ ಪೂರ್ತಿ ಆಯಿತೇ ಮಗೂ?” ಎಂದು ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದ. “ಪೂರ್ತಿ ಆಯಿತು, ಅಪ್ಪಾ” ಎಂದು ವಿನಯ ದಿಂದ ಉತ್ತರವಿತ್ತ ಸಂವರ.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದ ರಾಜ್ಯ ವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೋ” ಎಂದ ರಾಜ.

ಅದಕ್ಕೆ ಸಂವರನು “ಅಪ್ಪಾ, ನಾನೆಲ್ಲರಿ ಗಿಂತಲೂ ಕಿರಿಯವನು. ನಾನೂ ರಾಜ್ಯ ಹಂಚಿ ಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು ಇರುತ್ತಾರೆ? ನನಗೆ ರಾಜ್ಯಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪಾದಪದ್ಮಗಳ ಬಳಿಯಿರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಮಗನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಸಂಪ್ರೀತನಾಗಿ “ಸರಿ ಹಾಗೇ ಮಾಡು” ಎಂದ. ಈ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸಂವರನು ತಂದೆಯ ಸೇವೆಮಾಡುತ್ತಾ ತಂದೆಯ ಸಮ ಕ್ಷಮದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಗುರುಗಳಾದ ಬೋಧಿಸತ್ವನ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ದಿನ ಸಂವರನು ಬೋಧಿಸತ್ವನನ್ನು ಕುರಿತು, “ಗುರುಗಳೇ, ನಾನು ಈಗಿನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕು?” ಎಂದ.

ಗುರುವಿನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಸಂವರನು ತಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಂಜರುಭೂಮಿ ಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಉಪ್ಯಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ. ಆ ಊರಿನ ಗಣ್ಯಮಹನೀಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅ ವನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ. ಈ ರೀತಿ ಸಂವರನಿಗೆ ಅನೇಕರ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು.

ತರುವಾಯ ತಂದೆಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಸಂವರನು ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ ಚತುರ್ವರ್ಣಗಳಿಗೂ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಸಿದ. ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ರಾಜಾಶ್ರಿತರಿಗೂ, ಪರಿವಾರಕ್ಕೂ ಸಮಾ ರಾಧನೆ ಮಾಡಿಸಿದ. ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ರಾಜ್ಯ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಪದಾತಿಗಳಕ್ಕೂ, ಅಶ್ವದಳಕ್ಕೂ ಭಾರಿ ಭೋಜನಕೂಟವೇರ್ಪಡಿಸಿದ.

ತರುವಾಯ ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸಂವ ರನು ತಂದೆಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಂದ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಬರುವ ರಾಯ

ಚಂದಮಾಮ

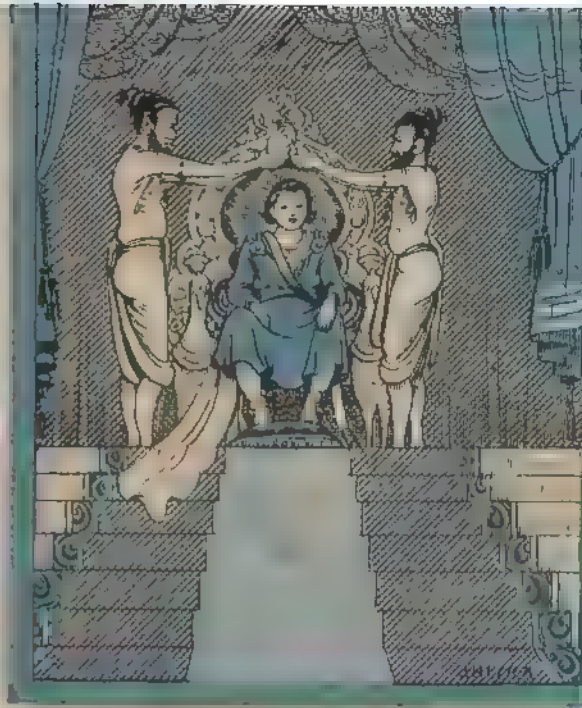
ಭಾರಿಗಳಿಗೂ, ವರ್ತಕ ಪ್ರಮುಖರಿಗೂ ಉಚಿತವಾದ ವಸತಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ತಂದೆಯ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾ, ಸಂವರನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕಾದವನಾದನು.

ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲಾನಂತರ ವೃದ್ಧನಾದ ರಾಜನಿಗೆ ಅವಸಾನಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಯಿತು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದು “ತಮ್ಮ ನಂತರ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ ಯಾರದು? ಅಳುವ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆವು. ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜನು “ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರೇ, ನನ್ನ ನೂರು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ ಹೊಂದುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ನಿನಗಿಂತ ಯಾರು ಸರಿಕಂಡುಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ” ಎಂದ.

ತರುವಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲರ ಮನವೂ ಸಂವರನ ಕಡೆಯೇ ವಾಲಿತು. ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಸಂವರನಿಗೆ ಅತಿ ವೈಭವದಿಂದ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದರು.

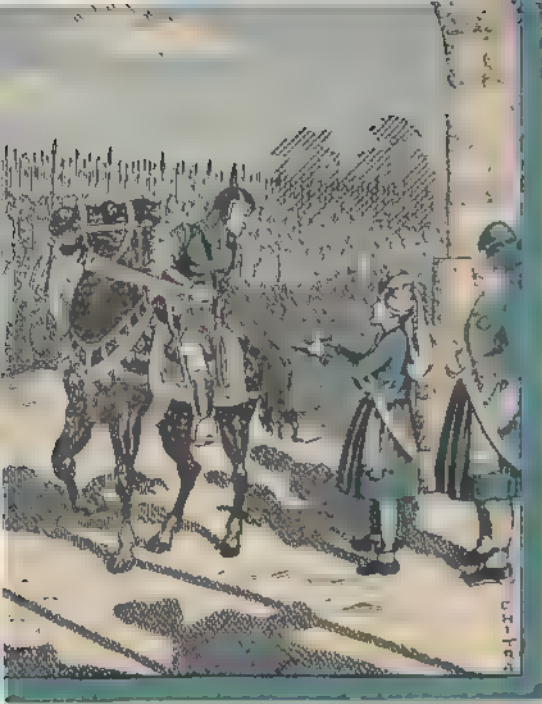
ಗುರುವರ್ಯನ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಸಂವರನು ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಇರಲು ತಂದೆಯ ಮರಣಾನಂತರ ಸಂವರನು ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿದ ಸುದ್ದಿ ಉಳಿದ ತೊಂಬ

ತ್ತೊಂಬತ್ತುಜನ ಸಹೋದರರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ‘ಹಿರಿಯರು ನಾವಿರುವಾಗ, ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯದ ಪಸುಳಿ—ಸಂವರನಿಗೆ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ ಹೇಗೆ ಸಲ್ಲುವುದು?’ ಎಂದು ಅನರಲ್ಲವರು ವಾದ ಮಾಡ ತೊಡಗಿದರು.

ಆ ಸಹೋದರರೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾದರು. ‘ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವೆಯಾ, ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವೆಯಾ?’ ಎಂದು ಕಿರಿಯವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ರಾಯಭಾರ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ ದೊಂದಿಗೆ ಕೋಟಿಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರು.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂವರನು ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಆಗ ಬೋಧಿಪತ್ಯನು “ಧರ್ಮ ಪ್ರಭೂ, ನೀನು ನಿನ್ನ ಸಹೋದರರೊಂದಿಗೆ

ಎಂದಿಗೂ ಜಗಳ ಮಾಡಬಾರದು. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೂರ ಪಾಲು ಮಾಡು. ನಿನ್ನ ಸಹೋದರರಿಗೆ 'ನಿಮಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದ ಪಾಲು ಇದೋ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಒಡ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಹೋದರರೊಂದಿಗೆ ನನಗೆ ಯುದ್ಧ ಬೇಡ' ಎಂದು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸು" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ ಸಂವರ.

ಆಗ ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನಾದ ಉಪೋಸತನು ಉಳಿದವರಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ 'ತಮ್ಮಂದಿರಾ ಈ ಬಾಲಕನು ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಶತ್ರು. ವೈರಿ ವರ್ಗದವನು. ಆದರೂ ಸಹ ಹಾಗೆಣಿಸಲು ನಮಗೆ ಆತನು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಚರ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಜನಸಮ್ಮತವಾಗಿವೆ. ಒಡ

ಹುಟ್ಟಿದ ಸಹೋದರರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಬೇಡ ವೆನ್ನುವನು. ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೂ ನಮಗೆ ಹಂಚಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಇಂಥ ಗುಣಾತ್ಮನಿಗೆ ನಾವು ಏನು ಪ್ರತಿಹೇಳಲಾದೀತು? ಅವನಲ್ಲಿ ಏನು ತಪ್ಪು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲೆವು? ಅದೊಂದು ಕಡೆ ಇರಲಿ. ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವಹಿಸುವ ಹಕ್ಕಿರುವ ಮಾತು ನಿಜ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇಸಾರಿ ಆದನ್ನು ಹೊಂದಲಾರೆವು. ಹೌದೋ? ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಸಂವರನನ್ನೇ ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಈ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುವುದು" ಎಂದ.

ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಮೋದಿಸಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸೇನೆಯೊಂದಿಗೆ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅದರ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಸಹೋದರನಾದ ಸಂವರನಿಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಈ ಬಗೆಯ ನಗರ ಪ್ರವೇಶ!

ಸಂವರನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಅಭೂತ ಪೂರ್ವವಾದ ಸ್ವಾಗತ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಉಚಿತಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಆಲಂಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿಯಾದ ಸಂವರನು ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ರಾಜರೀವಿಯಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

ಕಿರಿಯ ಸಹೋದರನಾದ ಸಂವರನನ್ನು ನೋಡಿ ಉಪೋಸತನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ

ಹೀಗೆಂದುಕೊಂಡ 'ತನ್ನ ತರುವಾಯ
ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಏರುವ ಅರ್ಹತೆ ಸಂಪದ
ನಿಗೇ ಇರುವುದೆಂದು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನಿಶ್ಚಯ
ಸಿರಬೇಕು. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ
ರಿಗೂ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಕಿರಿಯವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ
ಕೊಡದೆ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರು'

ಉಪೋಸತನು ತಮ್ಮ ನಕಡೆ ತಿರುಗಿ
“ಧರ್ಮಪ್ರಭು, ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಇಪ್ಪೊಂದು
ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿ ನಿನಗೆ ಹೇಗುಂಟಾ
ಯಿತು? ಇಪ್ಪೇನಾದರೂ ಮುಕ್ತ ಪ್ರಭಾ
ವವೋ, ಮಾಯೆಯೋ? ಬಹಳ ಅರ್ಜ್ಜುನ
ಕರವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದ.

ಆಗ ಸಂವರನು “ಆಣ್ಣಾ, ನನಗೆ ಮಂತ್ರ
ಗಳೂ, ಮಾಯಗಳೂ ತಿಳಿಯುವ. ಹಿರಿಯ
ರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವೆನು. ಯಕ್ಷೀಶ್ವರಿಗೆ ಸೇವೆ
ಮಾಡುವೆನು. ಎಲ್ಲಿಂದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು
ಗ್ರಹಿಸುವೆನು. ಯಾರನ್ನೂ ದ್ವೇಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
ನನ್ನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು
ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸುವೆನು. ನನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ

ಬರುವ ವರ್ತಕರನ್ನೂ, ರಾಯಭಾರಿಗಳನ್ನೂ
ಉಚಿತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೌರವಿಸುವೆನು. ಇದೇ
ಮೊದಲಿಸಿಂದಲೂ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯು
ತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯ. ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ”
ಎಂದು ಮಧುರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಆಗ ತಮ್ಮ ನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು
ಉಪೋಸತನು ಹೀಗೆಂದ: “ಸಹೋದರ,
ಸಂವರ, ಇದೇರೀತಿ ಧರ್ಮರೀತಿಯಾಗಿ ನೀನು
ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಿ ಕೀರ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸು. ನಿನ್ನ
ಸಹೋದರರಾದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿನಗೆ ಆಶೀ
ರ್ವಾದ ಮಾಡುವೆವು. ನಿನಗೆ ಶತ್ರುಭಯವೇ
ನಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು, ನಿನ್ನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾವು
ಸಾರಿರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆವು.
ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೀನು ಇಂದ್ರಪದವಿಯನ್ನು
ಆನುಭವಿಸುವವನಾಗು.”

ಸಹೋದರರಲ್ಲಾ ಕಾಶೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ
ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿದ್ದು, ತಮ್ಮನಿಂದ ಸಮಸ್ತ
ವಾದ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಆತ
ನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ
ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಎರಡು ಸಮಾಧಿಗಳು

ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಿದರ್ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಠವಿತ್ತು. ಆ ಮಠದಲ್ಲಿ ದಾದಾ ಎಂಬ ಭಕ್ತನೂ ಆತನ ಶಿಷ್ಯನೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕತ್ತೆಯ ಮರಿ ಯೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ದರಗಾ—ಅಂದರೆ ಸಾಹೇಬರ ಮಠ ಅಂತ—ಮಕ್ಕಾವಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಮಕ್ಕಾ ಯಾತ್ರಿಕ ರೆಲ್ಲರೂ ಆ ದರಗಾ ಬಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅವ ರವರ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಬಂದ ಕಾಣಿಕೆಯಿಂದ ಗುರು ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರು ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮಠದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗುರುಗಳು 'ಜೀವ ಸಮಾಧಿ' ಆದಂತೆ ಹೇಳಿ ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು ದಾದಾ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ತಪ್ಪಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವನು. ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಹುಸ್ಸೇನ್ ಗೂ ಸಹ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟನು.

ಕೆಲಕಾಲಾನಂತರ ಹುಸ್ಸೇನ್ ಗೆ ಒಂದು ಕೋರಿಕೆಯುಂಟಾಯ್ತು. ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿ

ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ಇಷ್ಟು ಜನ ಸಾಹೇಬರು ಮಕ್ಕಾಗೆ ಹೋಗಿ ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ನಾನೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ ಗುರುಗಳೇ. ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿ” ಎಂದ ಹುಸ್ಸೇನ್.

“ಸರಿ, ಮಗೂ, ನೀನು ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಗೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಫಕೀರನಾದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕೊಡಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಿನಗೆ ನಾನು ಕೊಡುವ ಬಹುಮಾನ ಒಂದಿದೆ. ಅದೇ ನಮ್ಮ ಕತ್ತೆಮರಿ. ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಗುರುಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಬಹುಮಾನ ವೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ದಾದಾ.

ಒಂದು ಸುಮುಹೂರ್ತ ನೇಡಿದ, ದಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಲು ರೊಟ್ಟಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಕತ್ತೆ ಮರಿಯೊಂದಿಗೆ ಹುಸ್ಸೇನನು ಹೊರಟ. ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಮಜಲುಗಳಾದ ನಂತರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮರುಭೂಮಿ ದಾಟಿ ಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಕತ್ತೆಮರಿಗೆ ಎಂದೂ ಇಷ್ಟು

ದೂರ ನಡೆದು ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲಾರದೆ ಬಹಳ ತಾಪತ್ರಯವಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಗುರುಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಬಹುಮಾನ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ತಾಪತ್ರಯ ಪಡುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲಾ ಎಂದು ಮರುಕಗೊಂಡು, ಹುಸ್ಸೇನ್ ಕತ್ತೆ ಮರಿಯನ್ನು ಕೊರಳಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಎರಡು ಮೂರು ಮಜಲು ದಾಟಿದ. ಆದರೆ ಕತ್ತೆ ಮರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮೇವು ಇಲ್ಲದೆ, ಬಿಸಿಲಿನ ಝಳಕ್ಕೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಒಂದು ದಿನ ಸತ್ತುಹೋಯಿತು.

ಅದು ಸತ್ತರೂ ಗುರುಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಬಹುಮಾನವೆಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಆ ಶವವನ್ನು ಭುಜದಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಜಿಳಿಗಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ನೀರಿರುವ ಒಂದು ಖರ್ಜೂರದ ಮರಗಳಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ಸೇರಿದ ಹುಸ್ಸೇನ್. ಶವ ನಾತಬಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಪ್ರಯೇಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು, ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ತೋಡಿ, ಕೆಳಗೆ ಕೆಲವು ಗರಿಗಳನ್ನು ಹರಡಿ, ಕತ್ತೆಯ ಶವವನ್ನು ಅದರಮೇಲಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಖರ್ಜೂರದ ಗರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಮರಳಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುವ ಸುಲ್ತಾನನ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಕೆಲವರು ಬಂದು “ಏನು ವಿಷಯ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಹುಸ್ಸೇನ್ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿ “ಅಯ್ಯಾ, ಇದು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ದಾದಾಸಾ ಅವರ ಜೀವ ಸಮಾಧಿ.

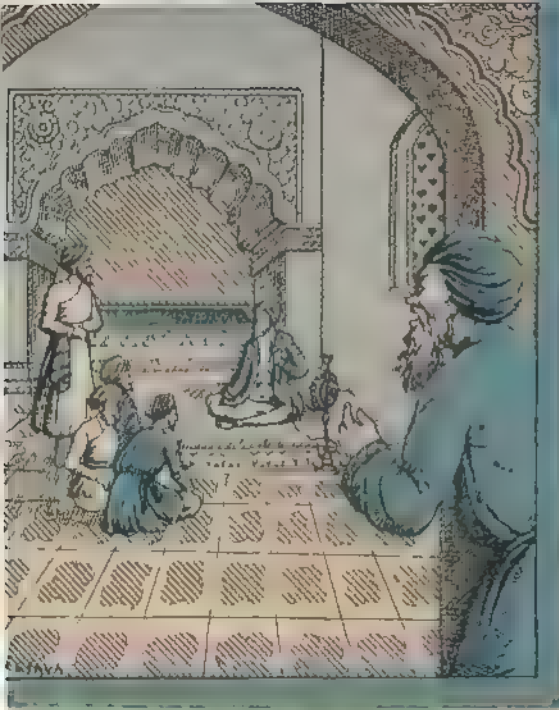

ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕೆಳಗೆ ಅವರು ಸಮಾಧಿ ಹೊಂದಿದರು” ಎಂದು ನಡುಗುತ್ತಾ ನುಡಿದ. ಆಗ ಆ ಸೈನಿಕರು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮಾಧಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಹುಸ್ಸೇನ್‌ಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೇ ಉತ್ತಮವೆಂದು ತೋರಿತು. ನಾಲ್ಕು ಗಳಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಸಣ್ಣ ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕಿಸಿದ. ಬಂದು ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಕಾಣಬರುವಂತೆ ಒಂದು ಕವು ಹಲಗೆಯಮೇಲೆ ‘ದಾದಾಸಾ ರವರ ಜೀವಸಮಾಧಿ ಮಂದಿರ’ ಎಂದು ಬರೆದು, ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲೇ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಹೀಗಿರಲು, ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಅಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಬರುವುದೂ, ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು

ಸಮರ್ಪಿಸುವುದೂ ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದವು. ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹುಸ್ಸೇ ಬಹಳ ಹಣ ಸೇರಿಸಿ, ಭಾರಿ ಭವನವನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದ. ಆ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ! ಈ ರೀತಿ ದಾದಾ ಗುರುಗಳ ಕೀರ್ತಿ ಬಹುದೂರ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು.

ಈ ಸಮಾಚಾರ ಬಿದರ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಆತನ ಗುರುವಾದ ದಾದಾಸಾ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಮಹಾನುಭಾವನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಲಾಷೆಯಾಗಿ ದಾದಾ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಭವನವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ, ಒಂಟೆಗಳನ್ನೂ, ಆ ಭವನವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆತನು ಬೆರಗಾದ. ಅತ್ತಂದ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ದರೆ ಆತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ದೃಶ್ಯವೇನು

ಗೊತ್ತೇ?” ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸವಾಬರ ರೀವಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಳಿತು ಹುಕ್ಕ ಸೇವಿಸುತ್ತ ಇದ್ದಾನೆ ಹುಸ್ಸೇ! ಈ ರೀತಿಯಿರುವ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ದಾದಾ ಚಕಿತನಾದ. ಹುಸ್ಸೇ ದಾದಾ ನನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ, ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರ ಕೈಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಗುರುಗಳ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ.

“ಏನವ್ವಾ, ಇದೆಲ್ಲಾ?” ಎಂದ ದಾದಾ ಆತುರದಿಂದ.

“ಏನು ಹೇಳಲಿ ಗುರುಗಳೇ, ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ದಯೆ, ಆಶೀರ್ವಾದಫಲ. ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಕತ್ತೆಮರಿ ಸತ್ತುಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ಇಷ್ಟೇ ಹೂಳಿರುವೆನು. ಅದನ್ನು ಹೂಳುತ್ತಿರಲು ತಟ್ಟಕ್ಕನೆ ರಾಜಭಟರು ಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಭಯಪಟ್ಟು ತಪಾಲನೆ, ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಗುರುತು ಜನರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತೆ ದರೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಆವತಾರ ಮುಗಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ” ಎಂದ ಹುಸ್ಸೇ.

ಅದಕ್ಕೆ ದಾದಾ “ಅವ್ವಾ. ನಾನು ಅಂದೇ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೇ— ಕತ್ತೆಮರಿಯಾದರೇನು ಎಂದಿ ಗಾದರೂ, ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವ ದೆಂದು—ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಾಧಿ ಮಾತ್ರ ಏನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆ? ಆದು ಇವರ ತಾಯಿಯದು!” ಎಂದ. ಈ ಪರಮ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು ಹುಸ್ಸೇ ದಂಗೆಾಗಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ.

2

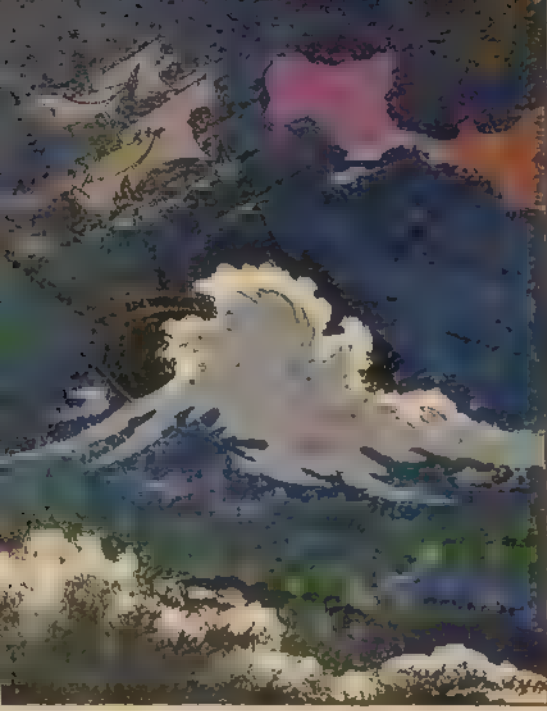
[ಕುಂಡಲಿನೋದ್ವೀಪದ ರಾಜನಾದ ಚಿತ್ರಸೇನನು ಕೀರ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಹಂಬಲದಿಂದ ಪದಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಖಜಾನೆ ಖಾಲಿ ಆಯಿತು. ಸೇನಾಧಿಕಾರಿಯ ಸಲಹೆಯಮೇರೆಗೆ ಧನ ದೋಚಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಕುಂಡಲಿನಿ ಸೈನ್ಯವು ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟವು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧೂಮಕೇತು ಕಾಣಿಸಿತು]

ನಿನಾದರೇನು ಕುಂಡಲಿನಿ ರಾಜ್ಯದ ಸೈನಿಕ ರೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಟ ಹಡಗುಗಳು ತೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ಸಮುದ್ರವು ಪ್ರಕಾಂತವಾಗಿತ್ತು; ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾದ ಗಾಳಿಯೂ ಬೀಸುತ್ತಲಿತ್ತು.

ಸೈನಿಕರಿಲ್ಲದೂ ಸಂಕ್ಷೋಷವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಸಮರ ಸೇನನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಹಡಗಿನ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಸನವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮಿನುಗುತ್ತಿದ್ದ ಧೂಮ

ಕೇತುವಿನ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಮೊದಲು ಆಸ್ಥಾನ ದೈವಜ್ಞನು 'ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಬೇಡಿ. ಅಶುಭ, ಅಶುಭ' ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಆ ಮಾತುಗಳು ಅತನ ಕಿವಿಯಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಧೂಮಕೇತುವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ತುಂಬಾ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕಲೆದಿರುವ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಕಾರ್ಮೂಡಗಳು ಗಬಗಬನೆ ಬಂದು ಧೂಮ ಕೇತುವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡವು. ಕಗ್ಗತ್ತಲು ಆವರಿಸಿತು. ಸಮುದ್ರ ಗಜಗಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಸೈನಿಕರು ಭಯಂಕರರಾದರು.

ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸೇನಾಸಾಯಕನಲ್ಲೂ, ಕುಲ ದೇವತೆಯಾದ ಕುಂಡಲಿನೀದೇವಿಯಲ್ಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವುದೆಂದು ತಲೆ ಯಾಡಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ಬದಲಾವಣೆಯೇನೂ ಕಾಣಬರ ಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಸಮುದ್ರ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲ ವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಆಕಾಶವೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಮು ಗಿಲುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಭಯಂಕರವಾದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸೈನಿಕರ ಧೈರ್ಯ ಸಡ ಲಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ದೇಹವೂ ನಡುಗಿತು. ಆ ವಾಯುವೇಗಕ್ಕೆ ಹಡಗುಗಳು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವಾರಿ, ದಿಕ್ಕು ಇಲ್ಲದೆ ಸಿಕ್ಕಾ ವಟ್ಟಿ ಚದುರಿಹೋದವು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬರೂ ತಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆಸರೆಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆ ಗಾಗಿ ತಾಪತ್ರಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾತ್ರಿಯಾದಂತೆ ಗಾಳಿ ಬಿರುಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವಿಕರ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗತನ ತಪ್ಪಿದ ಆ ಹಡಗುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಧಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ಚೂರುಚೂ ರಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಉಳಿದಿಲ್ಲ ಹಡಗುಗಳಿಗೆ ಏಟು ಬಿದ್ದರೂ ಸಮರಸೇನನು ಹತ್ತಿದ್ದ ಹಡಗು ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಭದ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ದರಿಂದ ಅಲೆಗಳಮೇಲೆ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಬಿಥಿಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸುಯೋಧನನವಾದ ಹೊರತು ಎಷ್ಟು

ಸಮರಸೇನನು ಹಾಗೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿ ತಿದ್ದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೌಕಾಧಿಪತಿ ಬಂದು 'ದಂಡನಾಯಕರೇ, ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವೆದ್ದಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಎದುರುಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದ.

ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ತಟ್ಟನೆ ಎದ್ದ ಸಮರ ಸೇನ! ಒಂದುಸಾರಿ ಆಕಾಶದತ್ತ ನೋಡಿದ, ಮತ್ತೊಂದುಸಾರಿ ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆ ನೋಡಿದ.

'ಕುಂಡಲಿನೀದೇವಿ ಕರುಣಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವದು. ಸಮರಸೇನನ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಎಂದಿಗೂ ಕೆಡಕು ಸಂಭವಿಸಲಾರದೆಂದು ಹೇಳಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ. "ಅಪ್ಪಣೆ ನಾಯಕರೇ" ಎಂದು ನೌಕಾಧಿಪತಿ ಹೋಗಿ ಸಮರಸೇನನು

ಚಂದಮಾಮು

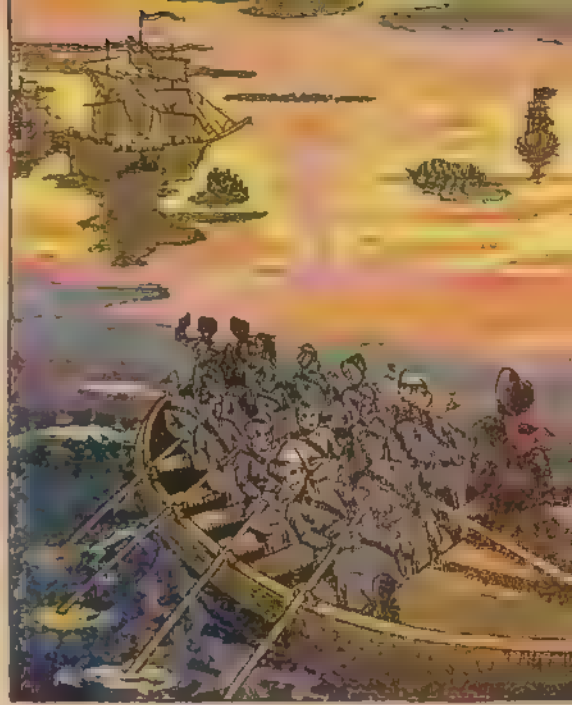

ಹಡಗುಗಳು ಮುಳುಗಿದವೋ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಸತ್ತರೋ ತಿಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಸಮರಸೇನನು ಮಾತ್ರ ಏನುತಾನೇ ಮಾಡುವನು? ತನ್ನ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕುಂಡಲಿನೀ ದೇವಿಯ ವಿಗ್ರಹದ ಮುಂದೆ ನೋಣಕಾಲುರಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದ ಗಾಳಿ ಮೋಡಗಳು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಾಯನಾದವು. ದೇವಿಯ ವಿಗ್ರಹದ ಮುಂದೆ ತಪೋನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಮರಸೇನನನ್ನು ಕುರಿತು ಸೈನಿಕರು ಕಾತುರದಿಂದ “ಗಡಿಬಿಡಿ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು. ಸೂಕ್ಷ್ಮೋದಯವಾಯಿತು. ಒಂದುಬಾರಿ ತನ್ನ ದರ್ಶನ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದರು.

ಭಾರವಾದ ಹೊರೆ ಇಳಿಸಿದಂತಾಯಿತು ಸಮರಸೇನನಿಗೆ. ಒಂದುಬಾರಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದ. ತನ್ನ ಹಡಗುಗಳು ಅರ್ಧ ಕ್ಷೃಣ ಸಮುದ್ರದ ಪಾಲಾಗಿದ್ದುವು. ಉಳಿದವಾದರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮೂರು ಮೈಲು ಸುತ್ತಲೆ ಯಲ್ಲಿ, ಅವು ತೇಲುತ್ತಾ ಇದ್ದವು.

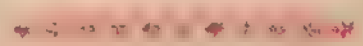
ಸತ್ತವರು ಸಾಯಲು ಮುಳುಗಿದ ಹಡಗುಗಳು ಮುಳುಗಲು, ಉಳಿದಿರುವುದನ್ನಾದರೂ ಒಂದುಕಡೆ ಸೇರಿಸುವುದೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ. ಕೊಡಲೇ ತನ್ನ ಹಡಗುಗಳಿಗೆ ಲಂಗರು ಹಾಕಿಸಿದ. ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಸುದ್ದಿಹೋದ ಕೊಡಲೇ ಚದುರಿಹೋಗಿದ್ದ ಹಡಗುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇನಾನಿ ಇದ್ದ ಹಡಗಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿ ಕೊಂಡವು. ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಹಡಗುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಸೇನಾನಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿಸಿದರು.

ಹಾಗೆ ನಿಂತವರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ರಾತ್ರಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ನಾನಾ ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಬದುಕಿ ಉಳಿದವರು! ಇನ್ನೇನು ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕೋ ಎಂದು ಅವರ ಮನದಲ್ಲಿ ಹೆದರಿಕೆ ಇದ್ದೇ ಇತ್ತು.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅರಿತುಕೊಂಡ ಸಮರಸೇನನು ರಾತ್ರಿ ಉಂಟಾದ ಕಷ್ಟೋಲಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರವೆಂದರೆ ಸೈನಿಕರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ;

ಆದುದರಿಂದ ಹಾಗೇ ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರೆಸುವುದು ತಿಳಿಗೇಡಿತನ. ತಾವೀಗ ಎಲ್ಲಿರುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಸುತರಾಂ ತಿಳಿಯದು. ಕೂಡಲೇ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಪಟ ಸ್ತಂಭ ಹತ್ತಿ ನೋಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

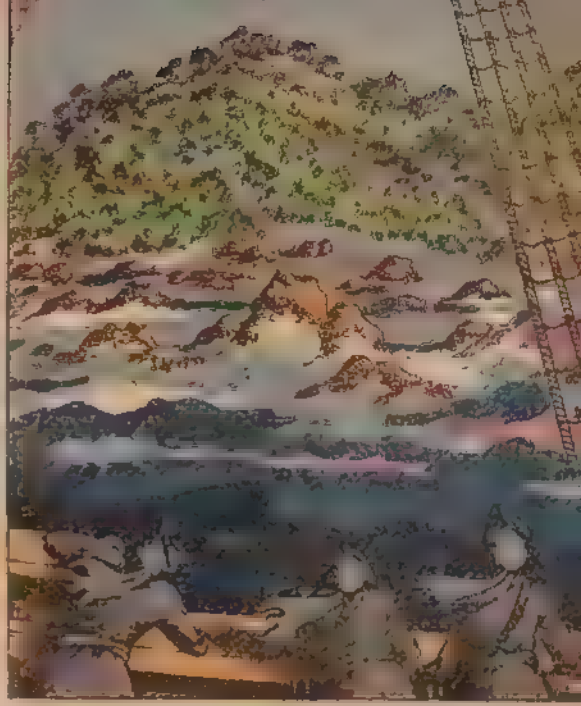
ಸೇನಾನಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಒಬ್ಬನು ಪಟ ಸ್ತಂಭದ ತುದಿಗೆ ಹತ್ತಿದ. ಮಿಕ್ಕವತ್ತೆಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿ ಆತನಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಹತ್ತಿದವನು ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ನೋಡಿ 'ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಭೂ ಪ್ರದೇಶ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದೆ' ಎಂದ.

ಈ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ಸಮರ ಸೇನನು "ಜೈ ಕುಂಡಲಿನೀ ದೇವಿಗೆ ಜೈ" ಎಂದು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಜಯಕಾರ ಮಾಡಿದ. ಆತನೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದ ಸೈನಿಕರೆಲ್ಲ 'ಕುಂಡಲಿನೀ ದೇವಿಗೆ ಜೈ' ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಜಯಜಯ ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ರಕ್ಷಣೆಯು ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ, ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ ಸಮರಸೇನ. ಸಮರಸೇನ ನೊಂದಿಗೆ ಸೈನಿಕರೂ ಸಹ ಸಂತೋಷ ಗೊಂಡರು. ಧೈರ್ಯಗೊಂಡರು.

ಸೇನಾನಿಯ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಹಡಗು ಗಳೆಲ್ಲ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆ ಹೊರಟವು. ಪಟಸ್ತಂಭದಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದ್ದ

ಸೈನಿಕನು ಹಡಗುಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಎಷ್ಟುದೂರ ಹೋದರೂ ಭೂಪ್ರದೇಶವು ಕಾಣಿಸದಿರಲು ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಿರಾಶೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಇನ್ನೇನು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತನಾಯವಾಗುವುದನ್ನುವ ವೇಳೆಗೆ 'ಅಯ್ಯೋ ಇನ್ನು ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತಲಾಗುವುದಲ್ಲ, ಈ ಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕೂದಾರಿ ಕಾಣಿಸದೆ ಪರಿತಪಿಸಬೇಕಾಗುವುದಲ್ಲ' ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಭೀತಿಗೊಂಡರು.

ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಟಿಸ್ತಂಭದ ಮೇಲಿದ್ದ ಸೈನಿಕನು "ಅದೋ, ಅದೋ, ಭೂಪ್ರದೇಶ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದೆ" ಎಂದು ಹ್ಲಸಿದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹರ್ಷಗೊಂಡರು.

ಹಡಗುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತನುಯವಾಯಿತು. ಅದಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಹಡಗುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಭೂಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿದವು. ಆ ಪ್ರದೇಶವು ಒಂದು ದ್ವೀಪವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಡಿಯಿಡಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸೈನಿಕನೂ ಕಾತುರನಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ 'ಯಾರೂ ಹಡಗಿನಿಂದ ಇಳಿಯಕೂಡದು' ಎಂದು ಸಮರಸೇನನು ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತನು!

ಈಗ ಅವರು ಸೇರಿದ್ದು ಒಂದು ದ್ವೀಪವೆಂದು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿರುವೆವು. ಅದು ಭಯಂಕರವಾದ ದ್ವೀಪ. ಸಮುದ್ರದೊಳಕ್ಕೆ

ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಪರ್ವತಪಂಜ್ಜುಗಳಿಂದಲೂ, ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಇಚ್ಛಿಬಂದಂತೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಮಹಾವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ವಿಸ್ಮಯಕರವಾದ ಕಾಡುಮೃಗಗಳಿಂದಲೂ ಆವರಿಸಿದ್ದ ಆ ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶ ಎಂತಹದೋ ನೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸೈನಿಕರು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುವುದು ಪ್ರಸಾದಕರವಾದುದೆಂದು, ಆ ರೀತಿಸಮರಸೇನನು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಇಬ್ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ದ್ವೀಪದ ತೀರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಆತನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವರು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಒಳಿತುಕಡಕುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಮೇಲೆ ಮಿಕ್ಕವರು ಹೋಗ

ಜನ ಯೋಧರೂ ಸಣ್ಣ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೊರಟು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಆ ದ್ವೀಪದ ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ತೀರಪ್ರಾಂತವೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಜನವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನವನು ಓಡಾಡಿದ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸಮರಸೇನನು ಮೋಸ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆಯುಧ ಹಿಡಿದು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದ. 'ಯಾವ ಗಿಡದ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೋ ಹಠಾತ್ತನೆ ಬರಲೂಬಹುದು' ಎಂದು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಯಿಂದಿದ್ದ ಸಮರಸೇನ.

ಸಂತಯದಿಂದ, ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಯಿಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಆತನಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

"ಸೇನಾನೀ, ಈ ಗರ್ಜನೆ ಆಸಾಮಾನ್ಯವಾ ಗಿದೆ. ಇಂತಹ ವಿಕೃತವಾದ, ಬೀಭತ್ಸವಾದ ಘರ್ಜನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೇ ಕೇಳಿರಿಯೆವು" ಎಂದರು, ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿ ಸುತ್ತಾ ಆ ಆರುಜನ ಯೋಧರು!

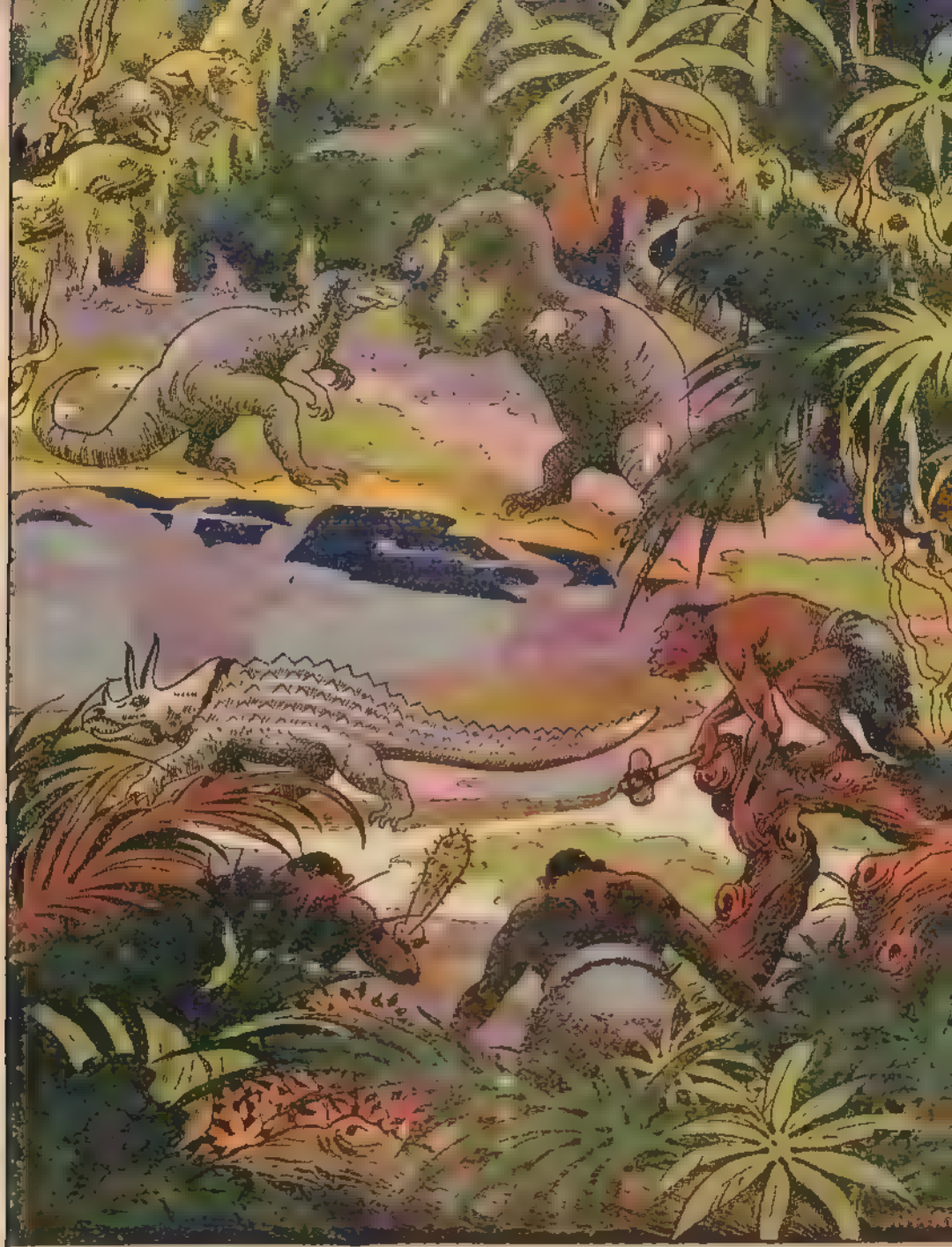
ಆದರೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದ ಸೇನಾನಿ. ಆಯುಧ ಪಾಣಿಗಳಾದ ಯೋಧರು ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ತುಸು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ಮರಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಕೊಳದ ಕಡೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಯಿತು.

ಅಲ್ಲಿನ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತ ರಾದರು. ಏನದು? ಅವರು ಎಣಿಸಿದ್ದಂತೆ ವಿಸ್ಮಯಕರವಾದ ಜಂತುಗಳ ಭೀಕರ ಹೋ

ಬಹುದೆಂಬುದು ಆತನ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರಲು ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಇರುವ ಸೈನಿಕರು ಯಾರು? ಇದೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ. ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲದೆ ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬರೀ ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಗಳು ಸಾಲವು, ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ಯೋಚನೆ, ಯುಕ್ತಿಗಳೂ ಬೇಕು.

ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ತಾನೇ ಹೋಗಿಬರುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಕೋರಿತು ಸಮರಸೇನನಿಗೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅನುಭವಸ್ಥರಾದ ಆರು ಜನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆ ನೂತನ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ಸಮರಸೇನನೂ, ಆರು

ಚಂದಮಾಮ

ರಾಟ. ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಅನೇಕ ಮೃಗಗಳು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿಂದ ಬಂದು ಆ ಹೋರಾಟ ವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯಾಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನರವಾನರಗಳು ಆ ಕಾದಾಟ ವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಭಾ ಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಶಿಲೆಗಳಿಂದ ತಯಾರಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಅವು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದವು.

ಸಮರಸೇನನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದ. “ನಿಜವಾಗಿ ಇವೆಲಾ ವಿಚಿತ್ರ ಮೃಗಗಳೇ! ಆ ಮರಗಳ ಮೇಲಿರು ನ್ನವು ನರರೂ ಅಲ್ಲ, ವಾನರಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಶಿಲಾಯುಗದ ಮಾನವರನ್ನು ನಾವೀಗ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆವು. ಈಜಂతుಗಳು ಲಕ್ಷಾಂತರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನವು”

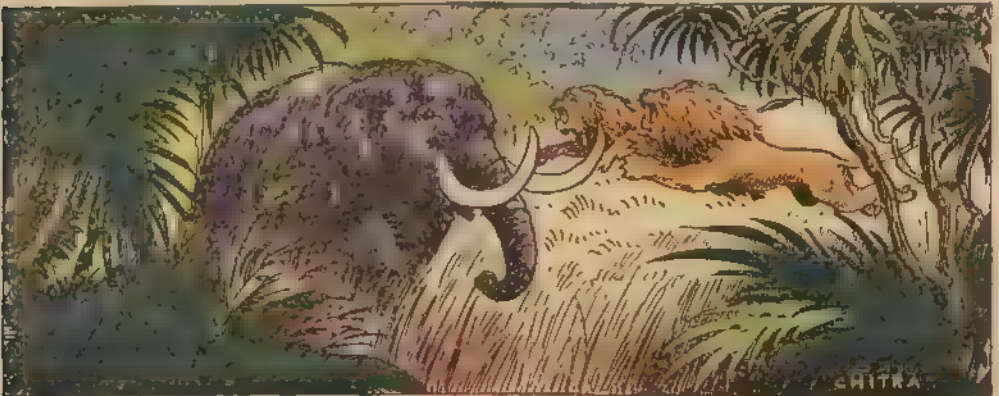
ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಏನುಹೇಳಲೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಭಯಂಕರವಾದ ದ್ವೀಪದಿಂದ ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಧನರಾಶಿ ಇದ್ದ ರಷ್ಟೇ? ಸಮರಸೇನನಿಗೂ ಇದೇ ಯೋಚನೆ.

ಕುಂಡಲಿನೀ ರಾಜ್ಯದ ಧನಾಗಾರವನ್ನು ತುಂಬಲು ಸರ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆ ಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಾಗಿದ್ದಾನೆ ತಾನು! ಆದರೆ ಆದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಭಯಂಕರವಾದ ದ್ವೀಪ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು?

ಹೀಗೆ ಆತನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು, ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಜಂతుಗಳ ಹೋರಾಟವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಭೀಕರರೂಪ ತಾಳುತ್ತಿತ್ತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿದ್ದ ಮರಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅನೆಗಳು ಘೀಂಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ದೂರದೂರವಾಗಿ ಓಡಹತ್ತಿದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಐರಾವತದಂತಹ ಒಂದು ಅನೆ ಸಮರಸೇನನು ಅವಿಧ್ವ ಕಡೆಗೆ ಗಬಗಬನೆ ಓಡಿಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿತ್ತು ಸಮರಸೇನನು ಒಂದು ಮರವನ್ನೇರಿದನು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಿಂಹಗಳು ಆ ಅನೆಯ ಕಡೆ ರಭಸ ದಿಂದ ನುಗ್ಗಿದವು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಜಿಡ್ಡು

SANKAR

ಸಿರಿವುರಕ್ಕೆ ಪ್ರದೀಪ ಎಂಬಾತನು ರಾಜ. ಪ್ರದೀಪನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ರಾಜಗುರು. ರಾಜಗುರುವಿನ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರದೀಪನು ಎಂದೂ ಪ್ರತಿ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಏಕೆಂದರೆ ಆ ರಾಜಗುರು ಮತ್ತಿತರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪುರೋಹಿತರಂತೆ ಅಲ್ಲ. ಮಹಾ ತಪಸ್ವಿ. ಸಂಜೀವಿನಿವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ, ಸಿದ್ಧಿಪಡೆದಾತ. ಇಂತಹ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನಾದುದರಿಂದಲೇ ರಾಜಗುರುವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಪ್ರದೀಪನು ಬಹು ವಿನಯವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗೇ ಇತರ ಸಾಮಂತರಾಜರೂ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪ್ರದೀಪನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಸುಧೀಮಣಿ. ರಾಜಗುರುವಿಗೂ ಒಬ್ಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಸೌಮ್ಯ ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ಬಾಲೆಯರಿಬ್ಬರೂ ಸಮ ವಯಸ್ಕರು. ಒಂದೇ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂದು, ಒಂದು ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಮಲಗೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಗೆಳತಿ

ಯರು. ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರು ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಇರುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ಗೆಳತಿಯರು ಒಂದುದಿನ ಉಪ್ಪಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಗಾಗಿ ಹೋದರು. ತಮ್ಮ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ, ಕಟ್ಟೆಯಮೇಲಿಟ್ಟು ನೀರಿಗೆ ಇಳಿದರು. ಅವರು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು. ಅವರ ಉಡುಪುಗಳೆಲ್ಲಾ ತಾರುಮಾರಾಯಿತು. ಬಲವಾದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದುದರಿಂದ ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ನೋಡಲು ಬಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಸೌಮ್ಯಳ ಸೀರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಳು.

ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸೌಮ್ಯ 'ಅಕ್ಕಾ, ನೀನು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ನನ್ನ ಸೀರೆ ಕಣೇ' ಎಂದಳು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಸಿ 'ನನ್ನ ಸೀರೆಯಂತೆ ನನ್ನ ಸೀರೆ. ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಒಡವೇತಾನೇ' ಎಂದು

ಸಿ. ಗುರುಮೂರ್ತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಧಿಮಾಕಿನಿಂದ ನುಡಿದಳು. ಈ ಚುಚ್ಚು
ನಾತು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಸೌಮ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಕತಿನ
ವಾಗಿ ಬದಲುಹೇಳಿದಳು.

ಸೌಮ್ಯ ಆ ರೀತಿ ಎದುರು ಮಾತನಾಡಲು
ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ರಾಜಸ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.
“ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಅನ್ನ ಉಂಡು, ನಮ್ಮನ್ನೇ
ಅವಹೇಳನಮಾಡುವೆಯಾ? ಏನು, ಕಣ್ಣು
ನೆತ್ತಿಗೆರಿತೋ ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಸುಫೀಮಣಿ,
ಸೌಮ್ಯಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆದು, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ
ಹಾಳುಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ತಳ್ಳಿ, ತನ್ನಪಾಡಿಗೆ ತಾನು
ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. ಈ ಪ್ರಸಂಗ
ರಾಜನಿಗಾಗಲೀ, ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗಾಗಲೀ ತಿಳಿ
ಯದು. ಪಾಪ ಸೌಮ್ಯ ಆ ಹಾಳುಭಾವಿ
ಯಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದಳು.

ಹೀಗೆ ಇರಲು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಮೌಸಲ
ರಾಜಕುಮಾರನು ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದನು.
ಹಾಳು ಬಾವಿಯಿಂದ ಮಾನವಕಂಠ ಧ್ವನಿ
ಕೇಳಿಬರಲು ಆತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ
ದನು. ಕೂಡಲೇ ಸೌಮ್ಯಳನ್ನು ಹೊರಗೆತ್ತಿ
ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಕೆ ರಾಜಗುರು
ವಿನ ಪುತ್ರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಆತನು ಬಹಳ
ನೊಂದುಕೊಂಡನು.

ಸೌಮ್ಯ ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆತನಿಗೆ
ತಿಳಿಸಿ, ತನ್ನನ್ನು ರಾಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು
ವಂತೆ ಆತನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಸೌಮ್ಯ
ಆತನನ್ನು ಅಕರ್ಷಿಸಿದ್ದೇನೋ ಉಂಟು; ಆದರೆ
ಆಕೆಯ ಈ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು
ಆತನು ಸಿದ್ಧನಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಜೀವಿನಿ
ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದ ಸಿದ್ಧಪುರುಷ ಆಕೆಯ
ತಂದೆ. ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ
ಹೊರಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ
ನಿರಾಶೆಯಿಂದಾದ ಸೌಮ್ಯ ಒಂದು ಮರದ
ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅಳತೊಡಗಿದಳು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜಗುರು ತನ್ನ ಮಗಳು
ಕಾಣೆಯಾಗಿ ಉದ್ವಿಗ್ನನಾಗಿ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ
ಹೋದ. ರಾಜನಿಗೂ ಇದು ಅಗಮ್ಯವಾಗಿಯೇ
ತೋರಿತು. ಕೂಡಲೇ ಭಟರನ್ನೂ ಪರಿಚಾರಕ
ರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿ ಗುರುಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ
ತರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಪ್ರದೀಪ. ಅವರು
ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹುಡುಕಿದರು. ಕಡೆಗೆ

ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ವಿಲಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೌಮ್ಯ ಕೆಲವು ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅವರೆಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಠಹಿಡಿದಳು.

ಈ ವಿಷಯ ಬಂದು ಹೇಳಲು ರಾಜಗುರು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾದ. ರಾಜ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾದ. ತತ್ಕ್ಷಣ ಇಬ್ಬರೂ ಪಾದಚಾರಿಗಳಾಗಿ ಆ ಮರದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೌಮ್ಯಳಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆರಿತರು.

ರಾಜನ ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಕೊನೆಮೊದಲಿಲ್ಲ. ಗುರುಗಳ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿ “ಮಹಾತ್ಮಾ, ಇದು ನನ್ನ ಆಪರಾಧ. ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ನನ್ನ ಬಾಲೆಯನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ದಾಸಾನು ದಾಸನು...” ಎಂದು ಪರಿವರಿ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

ಆಗ ರಾಜಗುರು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕೇಳಲು, ಆಕೆ ಎರಡು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. ಮೊದಲನೆಯದು ತಾನು ಮೌಸಲ ರಾಜಪುತ್ರನ ರಾಣಿಯಾಗಬೇಕು; ಎರಡನೆಯದು, ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾದ ಸುಧೀಮಣಿ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಜೇಟಿಯಾಗಿ ಬರಬೇಕು.

ರಾಜನು ತನ್ನಿಂದ ಆಗುವ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಿರುವನೆಂದು ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದನು. ತಂದೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಲು ಸೌಮ್ಯ ರಾಜಪುತ್ರನನ್ನು ವಿವಾಹವಾದಳು. ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸುಧೀಮಣಿ ಸಖಿ

ಯಾಗಿ ಹೋಗಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಈಗ ಸೌಮ್ಯಳ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಧೀಮಣಿ, ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೂ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆಕೆ ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಸುಧೀಮಣಿ ಈ ರೀತಿ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯಬೇಕಾಯಿತು.

ಕೆಲಕಾಲವಾದನಂತರ ಸೌಮ್ಯ ಮಗನನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ ಸೌಮ್ಯ ಸುಧೀಮಣಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜಪುತ್ರನು ತುಂಬಾ ಪರಿತಾಪಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸುಧೀಮಣಿಯನ್ನು ಈ ಸಂದಿಗ್ಧದಿಂದ ಬಿಡಿಸಲು ರಾಜಪುತ್ರನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಈ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ರಾಜಪುತ್ರನು

ಸುಧೀಮಣಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ದೂರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಈ ವಿಷಯ ಹೇಗೋ ಸೌಮ್ಯಳಿಗೆ ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತು. ಆಕೆ ತಂದೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಗೋಳಿಟ್ಟಳು. ತಂದೆಯಾದ ರಾಜಗುರು ಕುಪಿತನಾಗಿ 'ರಾಜಪುತ್ರನು ವೃದ್ಧನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಲಿ' ಎಂದು ಶಾಪವಿತ್ತನು. ಶಾಪ ತಗಲಿದ ತಕ್ಷಣ ಮೌಸಲರಾಜಪುತ್ರನು ವೃದ್ಧನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದನು.

ಹೀಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದ ರಾಜಪುತ್ರನು ತನ್ನ ಮಾವನಾದ ರಾಜಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿ, ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಕ್ಷಣಕಾಲ ಯೋಚಿಸಿ ರಾಜಗುರು "ಅಪ್ಪಾ, ಯಾರಾದರೂ ನಿನ್ನ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದರೆ ಅಗ ಬಹುದು" ಎಂದ. ಮುದಿತನ ಪಡೆಯು ವನರು ಯಾರೂ ಇರಲಾರರೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದಲೇ ಆತ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಯಾರೂ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಪುತ್ರನು ಈ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆತನ ಮಗನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವು ತನಗೆ ಬರಲೆಂದು ಕೋರಿಕೊಂಡ.

ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ತನ್ನ ರೂಪ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜಪುತ್ರನು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡ. ಹೀಗಾಗಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಲು ವೃದ್ಧನ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಆತನ ಕುಮಾರನು ಎದುರಾದ್ದನು. ಆಗ ತಂದೆಯಾದ ಮೌಸಲರಾಜಪುತ್ರನ ಸಂಕಟ ಹೇಳತೀರದು.

ಇದೆಲ್ಲಾ ರಾಜಗುರುವಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಮನುಷ್ಯನು ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ಆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಯಾವ ಅಜ್ಜನು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾನೆ? ಮೊಮ್ಮಗನ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಶಾಪವನ್ನು ಉಪಸಂಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಸೌಮ್ಯ ಸುಧೀಮಣಿಯರು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕಲಿತುಮೆಲತು ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂಟೆ

* ಜಿ. ವೆಂಕಪ್ಪ, 166, ಅಣ್ಣಾಪಿಳ್ಳೆಬೀದಿ, ಮದ್ರಾಸು - 1

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡುವ ತಂಟೆಗಳೆಂದರೇ ನನಗೆ ತಂಟೆಲುಮಾರಿ ವೆಂಕಟುವೆಂದು ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿಟ್ಟೆ. ಶಾಲೆಲಿಕ್ಕಾದಾ ನಾನು ತಂಟೆವೆಂಕಟು ಅಂತ ಹೆಸರು ಗಿಟ್ಟಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ನಿನಗೀಗ ತುಂಬಿನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ಲಾಸಿನ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂಟೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನನ್ನ ಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ದು ಅಂತ ಒಂದೇ ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು.

ಪಾಸು, ವಾಸುಮಾಸ್ತರು ಹೊಸ್ತಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಅವರು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸೇರೋದು ನಶ್ಯ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರೋದು ಒಂದು ಸೆಗರೇಟು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟ, ಕರ್ಚಿಂಗ್ ಎಲ್ಲಾ ಅಡಗಿತ್ತು. ಸಾಧಾರಣ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಪೀರಿಯಡ್ ನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಧಗಂಟಿಯಾದರೂ ತೂಕಡಿಸದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ನಮಗೆ ಕಾಪಿ ಬರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟು ತೂಗತೊಡಗುತ್ತಾರೆ.

ಆ ದಿನ ನನಗೊಂದು ಜೇಳು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅದರ ಕೊಂಬು ಕಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟ ದೊಳಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ ತಂದು ಹುಡುಗರನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಸಬೇಕಂತ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾಸ್ತರ ತೂಕಡಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ - ಕ್ಲಾಸಿನ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಮಾಸ್ತರ ಜೇಬಿನ ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಾರಿಸಿ, ಈ ಜೇಳಿನ ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟ ಇಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ.

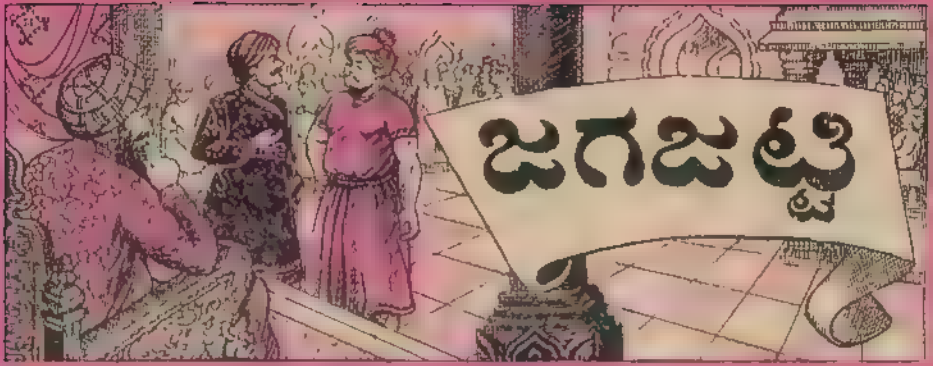
ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಬೆಂಕಿಪೊಟ್ಟವನ್ನು ಎತ್ತಿದ ವಾಸುಮಾಸ್ತರು— “ಅಯ್ಯೋ! ” ಎಂದು ಹಾರಿಬಿದ್ದರು. ಹಿಂದೆಯೇ ಇದ್ದ ನಾವೆಲ್ಲಾ “ಎನ್ ಸಾರ್, ಎನ್ ಸಾರ್” ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಮುತ್ತಿದೆವು. ಸಿಗರೇಟುಕೂಡ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಸತ್ಯವೆಂದು ಅವರು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪುಮಾಡಿದಾಗ, ನಾವೆಲ್ಲಾ “ನಾನಲ್ಲ ನಾನಲ್ಲ” ಎಂದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆವೆನ್ನಿ.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಾಸುಮಾಸ್ತರು ತೂಕಡಿಸುವಾಗ ಅವರ ಜುಟ್ಟಿನ ತುದಿಗೆ ಒಂದು ದಾರ ಕಟ್ಟಿ, ಆ ದಾರದ ತುದಿಗೆ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟೆ. ಅವರು ಎದ್ದಾಗ ಬೆತ್ತವು ಅವರ ಹಿಂದೆ ನೇತಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಕ್ಕೆವು. ನಮಗೆ ಆ ಬೆತ್ತದಿಂದಲೇ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಭಪ್ಪ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಇಂಥ ಎಷ್ಟು ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದೇನೋ ಎನ್ನೋ! ನನಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಒಂದು ಕತ್ತರಿಯೊಂದಿಗೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ—ತಂದೆಯಿಂದ ಕದ್ದದ್ದು. ವಾಸುಮಾಸ್ತರ ಬಾಲ ಜುಟ್ಟು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅವರ ಕರ್ಚಿಂಗಿನೊಂದಿಗೆ ಕಿವೆಯಲ್ಲಿ ತುರುಕಿಬಿಡಬೇಕು. ಅವರು ನಸ್ಯ ಎಳೆದು ಕರ್ಚಿಂಗಿನಿಂದ ಮೂಗೊರಿಸುವಾಗ, ಆಗುವ ತಮಾಶೆ ನೋಡಬೇಕಂತ ಆಸೆ.

ಕರಕೃಂತ ಅವರ ಕೂದಲು ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದೇ ತಡ. ಕತ್ತರಿಕೈಯಾಗಿ ನನ್ನ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ! “ಕ್ಷೂರಿಕ ವೆಂಕ” ಅಂತ ಬರೆದ ಆಟೈಯನ್ನು ನನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ನೇತು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು, ಕ್ಲಾಸುಕ್ಲಾಸು ಮೆರೆವಣಿಗೆಮಾಡಿ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದ ತಂದೆಯ ವಾರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯಲಾರೆ!

* ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ‘ಚಂದಮಾಮ’ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳಿಸಲಾಗುವುದು.

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕುಂಭಾವತಿ ಎಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಶುಂಬಾಲನೆಂಬ ರಾಜನಿದ್ದ. ಆತನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜಟ್ಟಿಗಳಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಚಂಡಗಂಡನೆಂಬ ಬಿರುದಾಂಕಿತನಾದ ಗುಂಡಾಜಟ್ಟು ಎಂಬವನು ದಿಗ್ವಿಜಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಂಭಾವತಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅವನು ದೇಶದೇಶಗಳ ಹಿರಿಜಟ್ಟುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗೆದ್ದುಕೊಂಡು ಪ್ರಶಂಸಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನೇ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅಂತಹ ಗುಂಡಾಜಟ್ಟು ಶುಂಬಾಲನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು “ನನ್ನೊಡನೆ ಕಾದು ಗೆಲ್ಲುವವರಾದರು ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಬರಲಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೋಲಿ ಸೋಲಿ ಕೊಂಡು ನನಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದು ಒಲೆಯಿಂದ ಸವಾಲು ಹಾಕಿದನು.

ಆಸ್ಥಾನಜಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಮೂಕರಾಗಿ ಕುಳಿತರು. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿ ಎದ್ದುನಿಂತು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ. “ಅದಕ್ಕೇನು? ಬಹಳ ಸಂಕೋಪ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಚಂಡಗಂಡರಗಂಡ-ಉದ್ಧಂಡ ಶುಂಡಾಲ ರುಂಡಗಳ ಜೊಂಡಾಡ ಕಲಿಮುಂಡ ದೋರ್ವಂಡ ಗಂಡುಗೋಗುಂಡ ಜಟ್ಟಿಗಳು ಸಾಡದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬರುವವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಆತಿಥಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರೇ ನಿಮಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ” ಎಂದನು.

ಗುಂಡಾಜಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನು ರಾಜನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಗೂಡಾರದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಗೋಗುಂಡಜಟ್ಟು ಯಾರೋ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸೇವಕರೊಡನೆ ‘ಅವನಾರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ?’ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ. ‘ಅವನು ನಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನ ಜಟ್ಟಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಆಧಿಪತಿ. ಗುರು, ಅವರಿಗೆ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಮಾಡುವ ಬಯಕೆ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಯೋಗಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಮಯ ಬಂದರಷ್ಟೇ ಬರುತ್ತಾರೆ’ ಎಂದರು ಸೇವಕರು.

ಮರುದಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ದೊಡ್ಡ ದೊಂದು ಬಿಡಾರ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದರ

ಬಾಗಿಲು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಾಗಿಲಿಗಿಂತ ಎರಡ ರಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು. ಗುಂಡಾಜಟ್ಟು 'ಅದೇನು? ಅದೇಕೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. 'ನಮ್ಮ ಗೋಗುಂಡ ಜಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯಮನೆ ಸಾಕೆ?' ಎಂದು ಉತ್ತರ ಬಂತು.

ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದಾಗ ಗಾಡಿಗಳ ತುಂಬ ಬಾದಾಮಿ, ಹಂಚೆಗಳ ತುಂಬ ಬೆಣ್ಣೆ, ಮುಂತಾದುವು ಆ ಬಿಡಾರದೊಳಗೆ ತುಂಬ ತೊಡಗಿದುವು. ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಮಂಚವನ್ನು ಅನೇಕಮಂದಿ ಸೇರಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅದರೊಳಗಿಟ್ಟರು. ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳು ಬಂಡೆಗಲ್ಲುಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಸುತ್ತ 'ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂಡೆಕಲ್ಲು ನೆಲಕ್ಕೆ ಜಡಿಯಿರಿ. ಅವರು ನಡೆದಾಡುವಾಗ ನೆಲ ಹೊಂಡವಾದೀತು' ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಪಾಪ, ನಮ್ಮ ಜಗ ಜಟ್ಟಿಗಳ ವಿಷಯ ಈ ಹೊಸ ಜಟ್ಟಿಗೆಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಊರುಗೆದ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದಾನೆ' ಎಂದು ಕೆಲವರು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಗುಂಡಾಜಟ್ಟು ಕೇಳಿದನು.

ಮತ್ತೆ ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಆ ಹೊಸ ಬಿಡಾರದ ಮುಂದೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಕುದುರೆಗಳ ಒಲು ದೊಡ್ಡದಾದ ಗಾಡಿ ಒಂದು ನಿಂತಿತ್ತು. 'ಪ್ರಚಂಡಗಂಡರ ಗಂಡ ಉದ್ದಂಡ ರುಂಡಾಲ ರುಂಡಗಳ ಚೆಂಡಾಡ ಕಲಿಮುಂಡ ದೊರ್ವಂಡ ಗಂಡುಗೋಗುಂಡ ಮಹಾಮಲ್ಲ ರಿಗೆ ಜೈ' ಎಂದು ಮಹಾಘೋಷವೆದ್ದಿತು. ಆ ಜಟ್ಟಿ ಆಗತಾನೇ ಆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶುಂಬಾಲ ಮಹಾರಾಜನು ಆ ಬಿಡಾರದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಅವನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗುಂಡಾಜಟ್ಟಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ನಮ್ಮ ಗೋಗುಂಡರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮ ಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿ ಕಾಳಗನೇರ್ಪಡಿ ಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಗುಂಡಾ ಜಟ್ಟಿ ಪತ್ತೇ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದನು. ಮತ್ತೆ ಅವನ ದಿಗ್ವಿಜಯದ ಮಾತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ತಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿದ ವಂತಿಯ ಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿದ.

ಮೊಗಲರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಔರಂಗಜೇಬನಿಗೆ ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಮತವೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನವೋ ಇತರ ಮತಗಳೆಂದರೆ ಅಷ್ಟೇ ದ್ವೇಷ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹಿಂದೂ ಮತವೆಂದರೆ ಉರಿದು ಬೀಳುವನು. ಅನಿಂದ ಹಿಂದೂ ಮತವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ, ದೇಶವನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವತಂತ್ರ ಹಿಂದೂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ನಾಯಕನಾದ ಶಿವಾಜಿ ಕಂಕಣ ತೊಟ್ಟನು. ಹಾಗೆ ತೊಟ್ಟು ಒಂದೊಂದೇ ಕೋಟಿಯನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಶಿವಾಜಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನ ಉಂಟಾಗಲು ಕಾರಣಗಳು, ಆತನ ಮಾತೆ ಜಿಜೀಬಾಯಿ.

ಜಿಜೀಬಾಯಿ ಪ್ರತಾಪಗಡ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಕೋಟೆಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೆ ಸಿಂಹಗಡವೆಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಕೋಟೆಯಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಏನೋ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾ ಆತ್ತಕಡೆಗೆ ನೋಡಲು, ಜಿಜೀಬಾಯಿಗೆ ಆ ಕೋಟೆಯ ಬತ್ತೇರಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು.

ಆ ಕೋಟೆ ಮೊಗಲರ ವಶದಲ್ಲಿತ್ತು. ಉದಯಭಾನು ಎಂಬ ರಜಪೂತನು ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ವನಸ್ತು ಶಿವಾಜಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಜಿಜೀಬಾಯಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ಮಗನಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳು.

ಶಿವಾಜಿ ಆಗ ರಾಜಗಡ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ತಾಯಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳೆಂದ ಕೂಡಲೇ ಆತನು ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ಪ್ರತಾಪಗಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಾಯಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ “ಅಮ್ಮಾ ಏನಪ್ಪಣೆ” ಎಂದ.

ಆಕೆ ನಗುತ್ತಾ “ನನಗಿಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಚದುರಂಗ ಆಡೋಣವೆಂದು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡೆ; ಒಂದು ಆಟ ಆಡೋಣವೇ?” ಎಂದಳು. ಶಿವಾಜಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹೊಂದಿದ. ತಾಯಿಯ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಆಡಲು ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

ಆಟದಲ್ಲಿ ಜಿಜೀಬಾಯಿಗೆದ್ದಳು. “ನಾನು ಗೆದ್ದೆ. ನೀನೇನು ಕೊಡುವೆ, ಶಿವಾ?” ಎಂದಳು.

ಬಿ. ವೆಂಕಟರಾವ್, ಹೊಸಕೆರೆ

“ಅಮ್ಮಾ ನೀನೇನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ
ಅದನ್ನು ಕೊಡುವೆನು” ಎಂದ ಶಿವಾಜಿ. ಆಕೆ
ಕೂಡಲೇ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಂಹ
ಗಡದ ಕೋಟೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, “ಅಪ್ಪಾ,
ಅ ಕೋಟೆ ಮರಾಟರ ವಶವಾಗುವವರೆಗೆ
ನನಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬಾರದು” ಎಂದಳು.

ಶಿವಾಜಿ ಸ್ತಬ್ಧನಾದ “ಅಮ್ಮಾ ಉದಯ
ಭಾನುವನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಕೋಟೆ ವಶಪಡಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವಾದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ”
ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.
“ಎನು ಕೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದೆ
ಯಲ್ಲಾ, ಮತ್ತೆ” ಎಂದು ಒಳಗೆ ಹೊರಟು
ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಶಿವಾಜಿ ಮತ್ತೆ ರಾಜಗಡವನ್ನು ಸೇರಿ,
ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ವೀರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರಮಾಡಿ
ತಾಯಿಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ.
ವರೆಲ್ಲರೂ ಏಕಕಂಠದಿಂದ “ಇದನ್ನು ಸಾಧಿ
ಸಲು ತಾನಾಜಿಯೇ ಸಮರ್ಥ” ಎಂದರು.

ಆಗ ತಾನಾಜಿ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಗನ ಮದುವೆಗೆ
ತೆರಳಿದ್ದ. ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಬರಬೇಕೆಂದು
ತಾನಾಜಿಗೆ ಸುದ್ದಿಹೋಯಿತು.

ಎನ್ನೊಂದು ಗಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಲಗ್ನವಿರುವುದನ್ನು
ವಾಗ ಶಿವಾಜಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ದೂತನು
ಮದುವೆಯ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಪ್ರಭುಗಳ
ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಾನಾಜಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ.

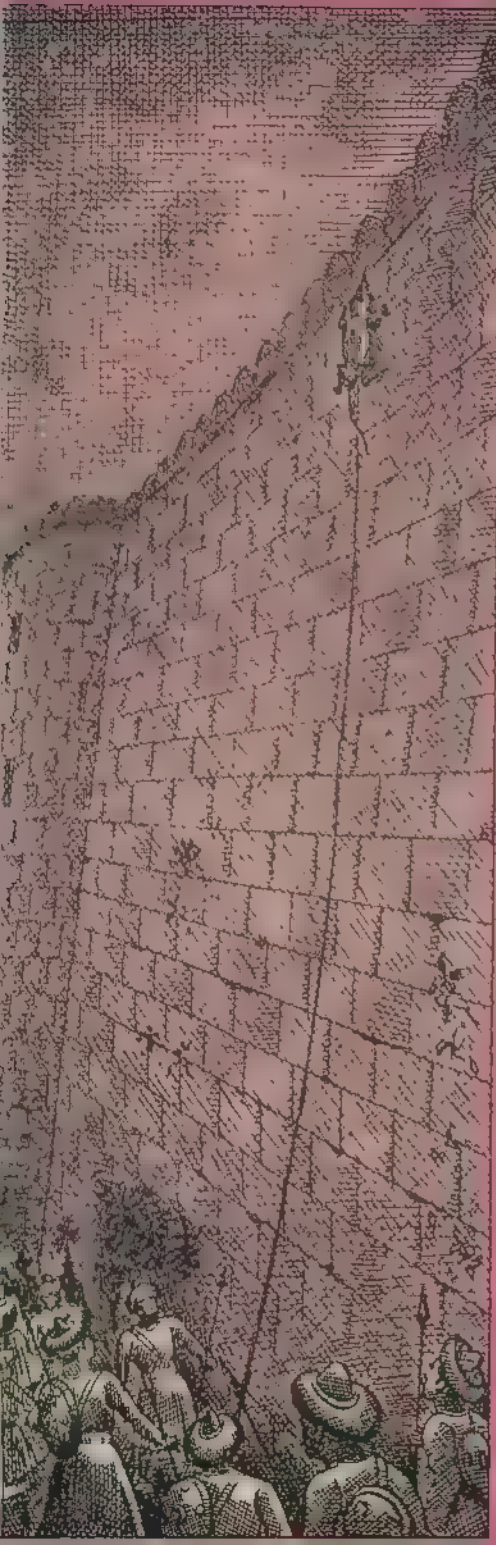
“ಆ ಮೂರು ಗಂಟು ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ
ಹೋಗುವಿರಂತೆ” ಎಂದು ಕನ್ಯಾದಾತನು

ಹೇಳಿದ, “ಕ್ಷಣವಾದರೂ ನಿಲ್ಲಲು ಅವಕಾಶ
ವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ತಾನಾಜಿ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ನಾಗಾ
ಲೋಟದಿಂದ ರಾಜಗಡವನ್ನು ತಲುಪಿದ.

ಶಿವಾಜಿ ಆತನಿಗೆ ರಾಜಸೂತೆಯ ಕೋರಿಕೆ
ಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ “ಸಿಂಹಗಡ ಮರಾಟರ ವಶ
ವಾಗುವವರೆವಿಗೂ ತನಗೆ ನಿದ್ದೆ ಕತ್ತದು
ಎಂದರು ಮಾತಾಜಿ. ನೀನೋ ಇಲ್ಲ ನಾನೋ
ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಬೇಕು” ಎಂದ.

“ತಾನಾಜಿ ಸಾಧಿಸಲಾರದ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲ.
ರಾಜಸೂತೆಯ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಲು
ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ಬಲಿ ಕೊಡಲು ನಾನು
ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ತನ್ನ ದಳಕ್ಕೆ ವಾರ್ತೆ
ಕಳುಹಿಸಿದ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಸಿಂಹಗಡದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ
ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಸಿಂಹಗಡದ

ಸುತ್ತಲೂ ತಾನಾಜಿಯ ಸೈನಿಕರು ಸಮಾ
ವೇಶವಾಗಿ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಭೇದಿಸುವುದೆಂದು
ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಾನಾಜಿಯ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಉಡ ಇತ್ತು.
ಅದನ್ನು ಆತನು 'ಯಶೋವಂತ' ಎಂದು
ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಒಂದು
ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗು ಎಂದು
ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದರೆ ಅದು ಸರಸರನೆ ಕೋಟೆಯ
ಗೋಡೆಯನ್ನೇರುವುದು. ಅದು ಹಾಗೆ ಹೋಗಿ
ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಲ್ಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿ
ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅದರ ಸೊಂಟದಿಂದ
ನೇತಾಡುವ ಹಗ್ಗದ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಾನಾಜಿ
ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆ ಹತ್ತಿ, ಆ ಹಗ್ಗವನ್ನು
ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಗೂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ, ಅದರ
ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನಾಗಿ ತನ್ನ ಸೈನಿಕ
ರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪದ್ಧತಿ. ಸಿಂಹ
ಗಡವನ್ನೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ
ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಯಶೋವಂತನನ್ನು ಯಥಾ
ಪ್ರಕಾರ ಮೇಲಕ್ಕಿಳುಹಿಟ್ಟು.

ಆದರೆ ಉಡ ಆ ರಾತ್ರಿ ಎಂದಿನಂತೆ
ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಕೊಳ್ಳದೆ ಸರಸರನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು.
ಅದು ಆ ರೀತಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದುದನ್ನು
ನೋಡಿ ತಾನಾಜಿ ಅದನ್ನು ಮೂದಲಿಸಿದನು.
ಆತನ ದಂಡನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತನು
"ಸ್ವಾಮಿ, ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಅದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಏನೋ ಗಲಿ

ಬಿಲಿ ನಡೆದಿರಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯ ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅದು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿರಲು ಬಹುದು” ಎಂದ.

ಏನಾದರಾಗಲೀ ಬೆಳಗಾಗುವಷ್ಟರೊಳಗೆ ಸಿಂಹಗಡ ಮರಾಟರ ವಶವಾಗಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ತಾನಾಜಿ ಉಡಕ್ಕೆ ‘ಚಲೋ’ ಎಂದ. ಉಡ ಯಜಮಾನನ ಮನೋಗತವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಒಂದುಪಾರಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಸರಸರನೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಲ್ಲನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಕೂಡಲೇ ತಾನಾಜಿ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಮೇಲೇರಿದನು. ಮತ್ತೊಂದು ಗಳಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಸೈನಿಕರಲ್ಲರೂ ಹತ್ತಿ ಬಂದು ಆತನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತರು.

ಉಡ ಮೊದಲು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರಲು ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಕೋಟೆಯ ಬಳಿಗೆ ಪಹರೆಯವರ ಓಡಾಟ ಕೇಳಿ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲು ಅದು ಬಂದಿತು. ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ವೀರರ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ತುಳ ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಪಹರೆಯವರು ಕಹಳಗಳನ್ನು ಊದಿ ಮಲಗಿದ್ದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು.

ಉಡಯಭಾನು ರಜಪೂತ ವೀರರೊಂದಿಗೂ, ಮೊಗಲಾಯ ವೀರರೊಂದಿಗೂ ಬಂದು ತಾನಾಜಿಯನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡನು. ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಭಾರಿ ಕದನ ನಡೆಯಿತು. ‘ಭವಾನಿದೇವಿಗೆ ಜೈ, ಶಿವಾಜಿ ಮಹಾ

ರಾಜನಿಗೆ ಜೈ’ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮರಾಟ ವೀರನು ಹತ್ತಾರು ಜನರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದನು. ಮೊಗಲರ ಸೇನೆಗಿಂತಲೂ ಮರಾಟರ ಸೇನೆ ಕಡಿಮೆಯಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅಂದಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮರಾಟರ ಕೈ ಮೇಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಜಯ ಲಭಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಅವರ ನಾಯಕನಾದ ತಾನಾಜಿ. ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಆತನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಜಯಘ್ನನಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಾ ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ಕಾದಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಬೆಳಗಾಗುವ ಮುನ್ನವೇ ಸಿಂಹಗಡವನ್ನು ವಶ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ತಾನಾಜಿಗೆ ಮೈತುಂಬಾ ಗಾಯಗಳಾದುವು. “ನನ್ನ

ಪ್ರಾಣ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಶಿವಾಜಿ ಮಹಾರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಿರಿ” ಎಂದ.

“ಮಹಾರಾಜರೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವರು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಾಬೂಜಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಬಾಬೂಜಿ ತಾನಾಜಿಯ ಮಗ. ತನ್ನ ಮಗನ ಸ್ವರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು “ಆಪ್ತಾ, ಹಸೆಯ ಮೇಲಿರಬೇಕಾದ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದೆ?” ಎಂದ ತಾನಾಜಿ.

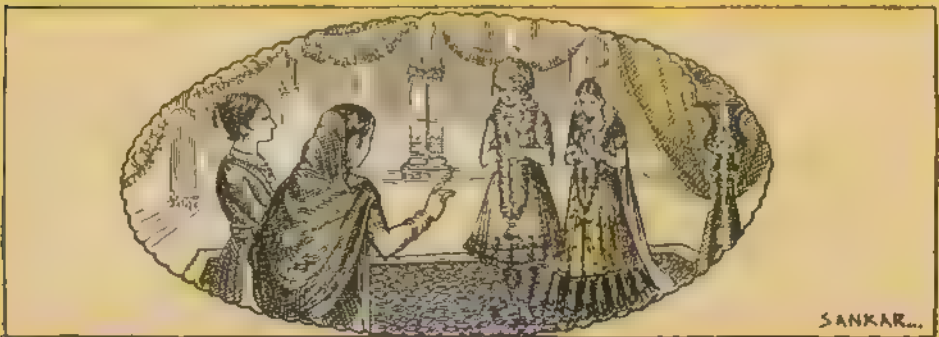
ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ವೀರರಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ವೀರ ತಾನಾಜಿಯ ಮಗ ಮದುವೆಯ ಉಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವನೇ? ಅಸಂಭವ” ಎಂದ ಬಾಬೂಜಿ. ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾನಾಜಿ ಸಂತೋಷದಟ್ಟು ಮಗನನ್ನು ಕುರಿತು “ನನ್ನ ತರುವಾಯ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸು. ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದೇಹವನ್ನಾದರೂ ಅರ್ಪಿಸು” ಎಂದು ಹಿತಬೋಧೆ ಮಾಡಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶಿವಾಜಿ ಬಂದ. “ಮಹಾರಾಜ

ಸಿಂಹಗಡವು ಮರಾಟರ ವಶವಾಯಿತು. ರಾಜ ಮಾತೆಯ ಕೋರಿಕೆ ನೆರವೇರಿತು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಆ ಮಹಾವೀರನು ಶಿವಾಜಿಯ ತೊಡೆಯಮೇಲೆಯೇ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟನು.

ತಾನಾಜಿ ಮರಣಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಶಿವಾಜಿ ಬಾಲಕನಂತೆ ಗೊಳೋ ಎಂದು ಅತ್ತ. ಶಿವಾಜಿ ಹೋಗಿ, “ಅಮ್ಮಾ ಸಿಂಹಗಡವು ಲಭಿಸಿತಾದರೂ ಸಿಂಹವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡೆವು” ಎಂದು ವಿಲಪಿಸಿದ.

ಜಿಜೀಬಾಸು ಕುಮಾರನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತಾ “ಶಿವಾ, ತಾನಾಜಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದು ಮಿಕ್ಕ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ವೀರರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾದ” ಎಂದು ಧೈರ್ಯವೂಡಿದಳು.

ಶಿವಾಜಿ ಬಾಬೂಜಿಗೆ ವಿನಾಹ ನಡೆಸಿಕೆಲವು ಜಹಗೀರುಗಳನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ದರ್ಬಾರಿ ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗೌರವಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ.

ಭಯಗ್ರಸ್ತರು

ಸುಮಾರು ಇನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಮಲೆಯಾಳದೇಶದಲ್ಲಿ ತೇಲಂಗೋಡು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಸಾಫಿ ಇದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಗಂಡ ರಾಮಕುಟ್ಟಿ ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉದ್ಯೋಗಿ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಆತನು ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರಾಗ ಮನೆಗೆ ಬರುವನೋ ಹೇಳುವುದು ಅಶಕ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

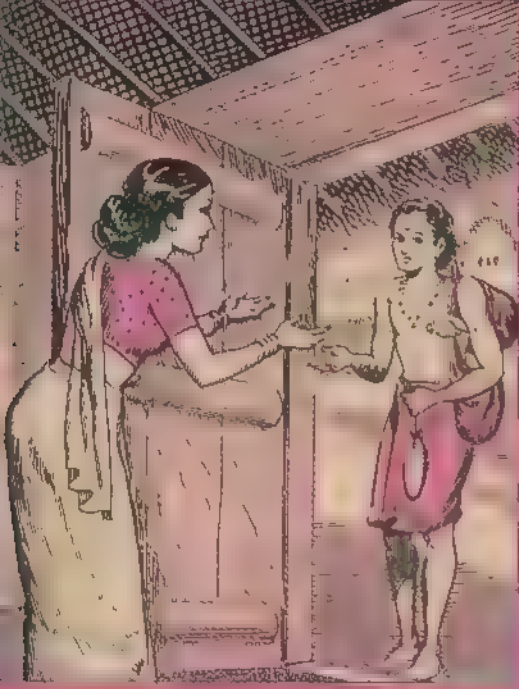
ಪಾರ್ವತಮ್ಮನಿಗೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಭಕ್ತಿ. ಊರಾಚೆಯಿದ್ದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯೇಶ್ವರನ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದಿನಾ ಆಕೆ ಮೈಸುರೆತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುವಳು “ಸ್ವಾಮಿ, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ನನಗೆ ಕೊಡಲಾರೆಯಾ? ನಾನು ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರೆಯಾ?” ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಪರಿಪರೆಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಳು.

ಹೀಗೆ ಆಕೆ ದಿನಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನು ಗುಡಿಯ ಪೂಜಾರಿ ನೋಡಿ, ಆಕೆಯ ಮುಗ್ಧ

ತೆಗೆ ಆತನು ಒಳಗೊಳಗೇ ನಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಆಕೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರಲು ಪೂಜಾರಿ ಎಗ್ರಹದ ಹಿಂದೆ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು “ಭಕ್ತಳೇ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಇಂದು ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗುವ ವೇಳೆಗೆ ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ತೀರಿಸುವೆನು” ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದ.

ದೇವರೇ ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದನೆಂದು ನಂಬಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಳು. ಕೂಡಲೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶುಭ್ರಮಾಡಿ ಪಂಚಭಕ್ಷ್ಯಪರಮಾನ್ನಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ, ದೇವರ ಆಗಮನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕನು—ಅವರನ್ನು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಂಡಾರಂ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು—“ಜೈ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ” ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಆತನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ದೇವರು ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ “ಬನ್ನಿ,

ಸ್ವಾಮಿ. ಹೀಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ, ಈ ದೀನಳ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ” ಎಂದು ಕರೆದಳು. ಆ ಪಂಚಾರಿ ಚಕಿತನಾದ. “ನಾನು ಭಿಕ್ಷುಕ” ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಆಕೆ ಕೇಳದೆ ನಿರ್ಬಂಧಪಡಿಸಲು, ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ.

ಆ ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗೆ ಮಣೆ ಹಾಕಿ ಕೂರಿಸಿ, ಸೊಗುಸಾದ ಊಟ ಹಾಕಿದಳು. ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲೇ ಸಾಕೆಂದು ಕಂಠ ಪೂರ್ತಿ ಹೊಡೆದ. ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಮಾದ ಸಂಭವಿಸಬಹುದೆಂದು ಒಂದುಕಡೆ ಭಯಪಡುತ್ತಲೇ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದ. ಭಿಕ್ಷು ಕನು ಊಟ ಮಾಡುವಾಗ ಆಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ದೀಪಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿದಳು. ಆಗ “ಓ ನನ್ನ ಭಕ್ತಳೇ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆ” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಬಂದುವು. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುಡಿಪೂಜಾರಿ ಕಾಣಿಸಿದ. “ಓಹೋ, ಈಗ ಬಂದವರು ನಿಜವಾಗಿ ದೇವರು. ಹಿಂದಿನಾತ ಬಿಕ್ಷುಕನೇ ಸರಿ” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪಂಚಾರಿಯನ್ನು ಕತ್ತಲಾವರಿಸಿದ್ದ ಅಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸಿದಳು ಪಾರ್ವತಮ್ಮ.

ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ಅತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಆತನಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ವಾದ ಉಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದಳು. ಈಗಲೂ ಈ ಸ್ವಾಮಿ ಮೆಚ್ಚಲೆಂದು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಗಾನ ಮಾಡಿದಳು.

ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಹೊರಗೆ ಕುದುರೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೇರಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾತ ತನ್ನ ಪತಿ! ಕೂಡಲೇ ಆಕೆ ಪೂಜಾರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ “ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ದೇವರೆಂದರೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಮುಂಗೋಳಿ! ಅವರು ಶಾಂತರಾಗುವ ವರೆಗೆ ವಿಗೂ ನೀವು ಆ ಅಟ್ಟದಮೇಲೆ ಅಡಗಿರಿ” ಎಂದು ಆತನನ್ನು ಸಹ ಅಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಿದಳು.

ಓಡಿಹೋಗಲು ದಾರಿ ದಿಕ್ಕು ತೋಚದೆ ಆ ಪೂಜಾರಿ ಗೊಣಗುತ್ತಾ ಅಟ್ಟದಮೇಲೆ

ಹೋಗಿ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡ. ಸಂಚಾರಂಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ್ದರಿಂದ ನಿಜೆ ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಪೂಜಾರಿ ಬಂದ ವಿಷಯವೇ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪೂಜಾರಿಗೂ ನಿಜೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ಪಾರ್ವತಮ್ಮನ ಗಂಡ ಊಟಮಾಡುತ್ತಾ “ಎನಿದು ಅಟ್ಟಪಾಸ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಮಂದಪಾಸ ಬೀರಿ “ನೀವಿಂದು ಬರುವೆಂದು ನನಗೆ ರಾತ್ರಿ ಕನಸುಬಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೇ ಇನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದಳು. ಆತನು ಸಂಪ್ರೀತನಾಗಿ, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು, ನಿದ್ರೆಮಾಡಿದ.

ಆರ್ಥರಾತ್ರಿ ಆಯಿತು.

ಅಪೂರ್ವವಾದ ವ್ಯುತ್ಪನ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದ್ದ ಸಂಚಾರಂಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಯಿತು. “ನೀರು, ನೀರು” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದ. ಈ ಕೂಗಾಟ ಪಾರ್ವತಮ್ಮನ ಗಂಡನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಆತ “ಎನೇ ಅದು” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ “ನಾವು ಪಿತ್ಯದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಎರಡು ದಿನಗಳಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಆರ್ಥರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಗಲಭೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು” ಎಂದು ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ನುಡಿದಳು. ಆಗ ರಾನುಕುಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ “ಓ ಹಿರಿಯರೇ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು

ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವೆನು. ಮನ್ನಿಸಿ ಕೃಪೆತೋರಿ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

ಅಟ್ಟದಮೇಲಿದ್ದ ಸಂಚಾರಂಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಅತಿಯಾದುದರಿಂದ “ನೀರು, ನೀರು” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆರಚಿದ.

ಆಗ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಅಟ್ಟದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ಓ ದೇವರೇ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ರುಬ್ಬುಗುಂಡು ಇದೆ. ಅದರಮೇಲೆ ಕಾಯಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು, ಆ ನೀರು ಕುಡಿದು ಶಾಂತರಾಗಿ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಈ ಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥ ಗ್ರಹಿಸಿದ ಸಂಚಾರಂ ಅಟ್ಟದಮೇಲೆ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಾಡಲು ಆಕೆ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಆತನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ತರು

ವಾಯು ಕಲ್ಪಿಗಾಗಿ ತಡಕಾಡಲು, ಮಲಗಿದ್ದ ಪೂಜಾರಿಯ ಬೋಳು ತಲೆ ಆತನ ಕೈಗೆ ಸೊಂಕಿತು. ಅದೇ ರುಬ್ಬುಗುಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಕಾಯನ್ನು ಆ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊಡೆದ.

ತಲೆ ಸೀಳಿ “ಆಯ್ಯೋ ಆಯ್ಯೋ” ಎಂದು ಪೂಜಾರಿ ಕಿರುಚಿದ. ಆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕಾಣಿಸದೆ ನೆಲದಮೇಲೆ ತಡಕಾಡುತ್ತಿರಲು ಆತನಿಗೆ ಪಂಡಾರಂನ ಕೈಸಿಕ್ಕಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಆಗಹೊಡೆದಾಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದರು.

ಕೆಳಗಿದ್ದ ರಾಮಕುಟ್ಟು ಈ ಗಲಭೆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಯಪಟ್ಟು. ಅವನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿಯ ಮುಖ ನೋಡಿದ.

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಕೂಡಾ ಹೆದರಿ “ಆಯ್ಯೋ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನೀವು ಮನೆಗೆ ಬರುವವರೆವಿಗೂ ಶಾಂತರಾಗಿರಿ ಎಂದು ದಿನಾ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀವಿಂದು ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆಗ್ರಹ ಗೊಂಡಂತಿದೆ” ಎಂದಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಟ್ಟದಮೇಲಿಂದ ಪಂಡಾರಂ-ಪೂಜಾರಿ ಧಬಾರನೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವುದನ್ನು ಕಂಡ ರಾಮಕುಟ್ಟು.

ಮತ್ತೆ ಕೇಳುವುದೇನು? ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ನಡಗುತ್ತಾ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿ ದೌಡಾಯಿಸಿದ. ಈ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಆತನು ಚಟುಕಿನಿಂದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದರೆ ಜಾವಟಿಯ ಕೊನೆ ಅವನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ತಗಲುತ್ತಿತ್ತು!

ದೇವತೆಗಳೇ ತನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ “ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ, ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿನಿವರ್ಷ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಈ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಪಂಡಾರಂ ಮತ್ತು ಪೂಜಾರಿ ಅವರವರ ದಾರಿ ಹಿಡಿದರು. ಪಾಪ, ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಏನು ಮಾಡುವಳು? ನಂಬಿದ ದೇವರ ಲೀಲೆಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೆರಗಾದಳು. ಆಕೆಯ ದೇವರ ಭಕ್ತಿ ಕಡೆಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರ್ಯವಸಾನ ಹೊಂದಿತು.

ಮೂವರು ಗೆಳೆಯರು (ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ)

ಪಾಪ, ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗೆ ಕೊರಪಣ್ಣ ಒಬ್ಬನೇ ಆಗಿಬಿಟ್ಟ. ಕೋತಿಯ ಗೆಳತನದಿಂದ ಅದು ಮಾಡಿದ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಾ ನೊಂದುಬಿಟ್ಟ. ಅದು ಚಿಲ್ಲಾ ಓಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಓರಣಗೊಳಿಸ ತೊಡಗಿದ. ಮತ್ತೆ ಆ ಕೋತಿ ಗೆಳೆಯ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಪಾಡುಂಟೆ?

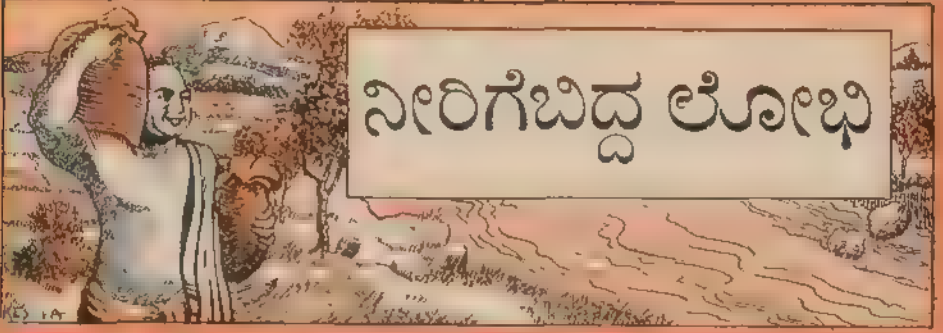
ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಿಂದ ಆ ಕೋತಿ ಮತ್ತೆ ಹಾರಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಬಡೆಯಿತು. “ಸಾಕು ಸಾಕು; ನೀನು ಮಾಡಿದ ತಂಟೆ ಹೋಗು ಹೋಗು; ನಿನಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಒಳಗಿನಿಂದ ಕೊರಪಣ್ಣನ ಶಬ್ದ ಕೋತಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿ ಬಂತು.

ಆದುದರಿಂದ ಕೋತಿ ಈ ದಿನ ಮರದಮೇಲೆ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆನೆದುಕೊಂಡೇ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಇತ್ತ ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗೆ ಗಿಳಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೋತಿ ಚೇಷ್ಟೆಗೆ ಆಳಿದುದು ಜಾಡೀಪಾತ್ರಗಳನ್ನು, ಗಿಳಿ ತಟಪಟನೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಹಾರಾಡುತ್ತ ಒಡೆದು ಹಾಕಿತು. ಮೇಲೆ ತೂಗಾಡಿಸಿದ ಖರ್ಜೂರದ ಗೊಸೆಯನ್ನು ಕೊಕ್ಕಿ ನಿಂದ ಚುಚ್ಚಿಚುಚ್ಚಿ ಹಾಳು ಮಾಡಿತು. ಕೊರಪಣ್ಣ ಭಯಪಟ್ಟು ಗಿಳಿ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಓಡಿಸಲು ನೋಡಿದ. ಅದು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಆ ಬಾಗಿಲಿಗಿರುವುದು ಹಲಗೆಯಲ್ಲ, ಹುಲಿತರ್ಮ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಿಳಿ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಂತೆ ಆಚರ್ಮವನ್ನು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಚುಚ್ಚಿ ರಂಧ್ರಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ತೂರಿ ತುರ್ರನೆ ಹಾರಿಹೋಯಿತು! ಅದು ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಬಾರದಂತೆ ಕೊರಪಣ್ಣ ಆ ರಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಾಳೇಯೋಲೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡ ಇಟ್ಟ.

ಈಗ ಕೊರಪಣ್ಣನಿಗೆ ಕೈಮೈತುಂಬಾ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಕೋತಿ ಗೆಳೆಯ ಉರುಳಿಸಿ ಹಾಕಿದ್ದೂ, ಗಿಳಿ ಗೆಳೆಯ ತಾಡುಮಾರು ಮಾಡಿದ್ದೂ ಎಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿ ಆಯಾ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಗುಲಿಕೊಂಡ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಕೊರಪಣ್ಣನ ತಂದೆಯೂ ತಾಯಿಯೂ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರು. ಒಳಗಿನ ಗಂದರಗೋಳವನ್ನು ನೋಡಿದರು. “ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಹುಡುಗಾ. ಕಂಡಕಂಡವರೆಲ್ಲಾ ಗೆಳತನ ಮಾಡಬಾರದಂತ ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ ನಾನು! ಸಿಕ್ಕಿದವ ರೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಂತ ಎಷ್ಟುಬಾರಿ ಹೇಳಿದೆ? ನಿನಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋದವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ” ಎಂದು ಕೊರಪಣ್ಣನನ್ನು ಮೂದಲಿಸ ತೊಡಗಿದರು.

ಸಂತೆಬೇರ ಮುಗಿಸಿ ಹಣದ
ಬೊಂತೆಯೊಡನೆ ಸುಬ್ಬಸೆಟ್ಟಿ
ಹಿಂತಿರುಗಲ್ ಹೊಳೆಲಿ ನೀರು
ಎಂತೊ ಹೆಚ್ಚಿ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು.

ದೋಣಿ ದುಡ್ಡು ಮಿಗಿಸಲೆಂದು
ಕಾಣಲಾಗ, ತೇಲಿಯೊಂದು
ಮರದ ತುಂಡು ತೇಲಿಬರಲ್
ಪರಮಲೋಭಿ ಹಿಡಿದದರಲ್

ಎರಿಸಾರೆ ನಡುನೀರೋಳ್
ಭಾರಿ ಸುಳಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಒಡಲ್
ನೀರ್ಗೆ ಬಿದ್ದು ಗಂಟು ಮುಳುಗಿ
ಹೇಗೋ ಈಜಿ ಉಳಿದ ಬದುಕಿ.

ದುಡ್ಡು ಹೋದ ನಷ್ಟ ನೆನೆದು
ದೊಡ್ಡಾಮರ ತುಂಡನೆಳೆದು
ಒಡದು ಮಾರಿ ದುಡ್ಡು ಗೈದ !
ಒಡಲ ಕ್ಯಾದ ಮರವ ತೊಡೆದ !!

‘ ಸುಂದರಿ ’

రాజున తంత్రి

(కే. టి. దివాకర)

ఆదిన ననగే శాలిగే హోగలిక్కే మనస్సిల్ల. మనోలి నంటరు బందిద్దు. ఆవరిగాగి మాడిద భక్త్యగళిల్లా మత్తే ననగే ఇరుత్తో ఇల్లవో? ... ఎందు చింతిసుత్తా ఆప్పన భయందిద శాలిగే హోగిద్దె.

దారిలి నన్న మిత్త రాజు సిక్కి “ఎనో ముఖ బాడిసికొండి ద్వియా?” అంత కేళిద. ఎనూ ముచ్చమరే మాడదే నన్న సంతటి హేళి, ఆ భక్త్యగళ పట్టెనూ ఓదిదే. కేళి అవన బాయిలూ నిరూరితు. హేళిద: “హన్నొందు గంటిగే సరియాగి లూటక్కే నిను హోగ్గేకు. సరితానో? నన్నన్నా నిన్న జతేగే కరెదొయ్యచ్చదాదరే మాడ్తేనే “ఁపాయ” అంద. “సరి హేగే ఁపాయ?” అంత నాను కేళిదే. “హత్తుగంటిగే నిను కణ్ణేరు సురిసి ఆత్తుబిడు, మత్తేల్లా నాను నోడికొళ్ళుత్తేనే” అంద మహాను భావ. “సుమ్మనే కణ్ణేరు హేగెప్పా-” అంత నాను హింజరిదే. “అదన్నా నానో బరిసుత్తేనే నోడుత్తిరు” అంద.

క్లాసినల్లి హత్తుగంటియాయుతు. మాస్టు బోర్డిగే ముఖశాకి ఎనో బరెయ్యుత్తిద్దరు. రాజు ఘక్తే నన్న కణ్ణిగే లుగురినింద గిరిబిట్టి. ననగే నిజవాగియూ ఆళు బంతు. కొడలే రాజు ఎద్దు నింతు, “సార్, కిట్టూ ఆళ్తానే. హొట్టే నోయ్యంతే, తలే సిడితంతే, కణ్ణా లురితంతే” అంద. మాస్టు నోడి, “అయ్యో! వాప! ఎను తిందేయో బేళిగే. హోగ్గు. మనగే హోగి సుధారిసికొండు మధ్యాహ్నద మేలే బా” ఎందరు.

నాను హొరటి బాగిల హొరగే. ఆగ రాజు “తలెతిరుగి దారిలి బిడ్డుబిడ్డానేనో సార్. నాను హోగి మనో” మ్మ బందుబిడ్డేనే” అంద. “సరి” ఎందరు మాస్టరు. ఆ నందది, “మనగే హొరటివు. ఆగలూ ననగొందు సందేహ: “బేగ మనగే బంధదక్కే ఆప్ప బయ్యారేనో అంత. “నంటర ఎదురు బయ్యలిక్కిల్ల” అంత ధ్యాయ హేళిద రాజు.

తందే కేళిమేబిట్టరు. “ఎనో ఇష్టుబేగ బంది?” అంత. కొడలే రాజు: “హసివేయింద తలెతిరుగి బిళలిక్కిద్ద క్లాసినల్లీ. ఇవన మనోలి మాడిబా అంత మాస్టు నన్నన్నా కళిసిద్దు” అంద. తందే ముగుళునగుత్త “ఁండు హోగి ఇబ్బరూ” అందరు. నమ్మిబ్బరిగూ భజరి భక్త్యదూటి!

ನಾನೇ ಬಂಗಾರ

ದೇವರ ಕೊರಳಲಿ ಚೆಲುವಿನ ಹಾರದಿ
ಮೆರೆಯುವೆ ನಾನಾರು?
ಅಣ್ಣನ ನೆರಳಲಿ ಅಕ್ಕನ ಶಿರದಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿದೆ ನಾನಾರು?
ಪಾಪನ ಕಿವಿಯಲಿ ಅಮ್ಮನ ಮೂಗಲಿ
ಮಿನ್ನುಗುವೆ ನಾನಾರು?
ಮಣ್ಣಲಿ ಮಲಗಿ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಲಿ
ಮಿಂಚುವೆ ನಾನಾರು?
ಸೂರ್ಯೋದಯದಾ ಬಾನಿನ ಬಣ್ಣದಿ
ಹೊಳೆಯುವ ನಾನಾರು?

ಬೆಟ್ಟೀರಿ "ಅರ್ಪುಪದ"

ಚುಟಕಗಳು

ತಮ್ಮ ವಾಸು ಇನ್ನೂ ಕೂಸು.
ಅಮ್ಮನನ್ನು ಬೇಡ್ಯಕಾಸು.

ಶಂಕರ ಉಂಕಿ

ಅಣ್ಣ ಬಂದ ಹಣ್ಣು ತಂದ
ಚನ್ನ ನೊಂದು ಚಾಕು ತಂದ
ಅರ್ಧಮಾಡಿ ಅರ್ಧತಂದ
ತಮ್ಮ ತೆಗೆದ ಹಟಾನಾ!
ಅಪ್ಪ ಹೊಡೆದ ಫಟಾನಾ!!

ಗಿಣ್ಣಿ ಕಾ. ಹವಾಲದಾರ

ಜಟ್ಟಿ

ಒಬ್ಬ ಜಟ್ಟಿ-ಹೆಸರು ಭಟ್ಟ
ತಂದು ರೊಟ್ಟಿ-ದೇಹ ಗಟ್ಟಿ
ಸೊಂಟಕಟ್ಟಿ-ಬಿಗಿದು ಮುಷ್ಟಿ
ಹಲ್ಲ ಹೆಟ್ಟಿ-ಭೂಮಿ ಕುಟ್ಟಿ
ಭುಜವ ತಟ್ಟಿ ಕೆಡವಿ ಮೆಟ್ಟಿ
ಗಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿ-ಜಟ್ಟಿ ದಿಟ್ಟಿ!

ಬಿ. ಗೋವಾಲಕೃಷ್ಣ ರಾವ್

ನಗೆ ಹನಿ

ತಂದೆ: ಮಗೂ, ನೀನು ದೊಡ್ಡವನಾದಿ.
ಅಣ್ಣನೇ ಕೇಳಬಾರ್.

ಮಗ: ಹಾಗಾದ್ರೆ ರೂಪಾಣೇ ಕೊಟ್ಟಿಡಪ್ಪ.

ಹಳ್ಳಿಗ: ಎನ್ನೆತ್ತೀ?

ಹೋಟೆಲಮಾಣಿ: ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಇಡ್ಲಿ ತರ್ಲಾ?

ಹಳ್ಳಿಗ: ಹೂಂ.

(ಹೋಟೆಲಿನವ ಇಡ್ಲಿ ಚಟ್ಟಿ ನೀರು ತಂದಿಟ್ಟು)

ಹಳ್ಳಿಗ: ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹ್ಯಾಂಗ್ರೀ?

ಹೋಟೆಲ: ಇಡ್ಲಿಗೆ ಎರಡಾಣೆ.

ಹಳ್ಳಿಗ: ಮತ್ತೆ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ?

ಹೋಟೆಲ: ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಎನ್ನಿಲ್ಲ.

ಹಳ್ಳಿಗ: ಹಾಗಾರೆ ನಂಗ ಇಡ್ಲಿ ಬ್ಯಾಡಿ;

ಚಟ್ಟಿ ನೀರೇ ಸಾಕ್ರೀ.

ಟೀಚರ್: ಇಲ್ಲಿ ಬಾರೋ ಕೃಷ್ಣ. ಹೆಲ್ಲು
ಬಿಡದೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲು.

(ಗೊಗ್ಗಿಹಲ್ಲಿನ ಕೃಷ್ಣ ಹೋಗಿ ನಿಂತ)

ಟೀಚರ್: ಹಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳೋ. ಸಾಕ್ಷಾತ್
ಕೋತಿ ನಿಂತಿದೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ!

ಕೃಷ್ಣ: (ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಲ್ಲು ಬಿಟ್ಟು) ನನ್ನ
ಮುಖವೊಂದು ಕನ್ನಡಿ ಸಾರ್.

ಜಿ. ಶ್ರೀಪಾದರಾವ್

ಗುರು: ಬುಧವಾರ ಆಗುತ್ತರೇ ಯಾವವಾರ?

ಶಿಷ್ಯ: ನಿಮ್ಮವಾರವೇ.

ಎಂ. ಪಿ. ರುಕ್ಕಮ್ಮ

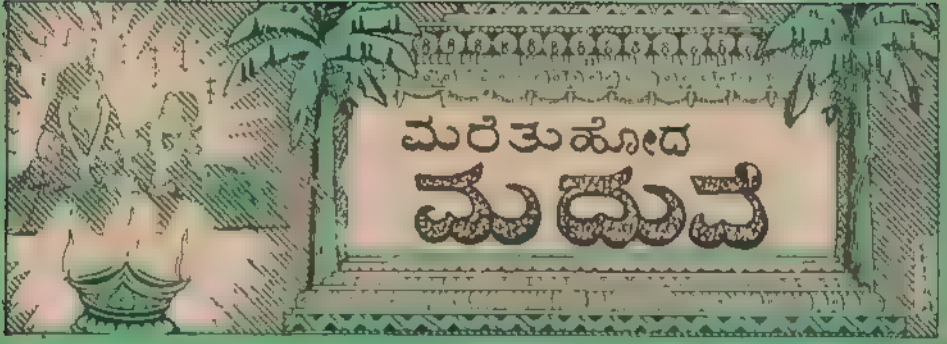
ಅತ: ಏನಪ್ಪಾ ಇನ್ನೂ ಅವಿವಾಹಿತನಾಗಿದ್ದಿ?

ಈತ: ನಾನೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲೇ ಲಗ್ನವಾಗಲಾರೆ.

ಅತ: ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಏರೋಪ್ಲೇನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ

ಕೋ ಬೋದಲ್ಲಪ್ಪಾ?

ಬಿ. ಸಿ. ಜಯಮ್ಮ

ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಮೇವಾಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪುಂಗಳ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪಿಂಗಳನೆಂಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಆ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಮತ್ತೊಂದು ಪಟ್ಟಣವಿತ್ತು. ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಅರಸ ಸಾಮಂತಸಿಂಹ.

ಸಾಮಂತಸಿಂಹನಿಗೆ ಉಮಾದೇವಿ ಎಂಬ ಅತಿ ಚೆಲುವೆಯಾದ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಪಿಂಗಳನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ ಸಾಮಂತ ಸಿಂಹನು ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಉಮಾದೇವಿಯನ್ನು ಗುಜರಾತ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಟೀಣರಾಜನಿಗೂ, ಜನಾಗಢ ರಾಜನಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ರಾಣಿ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಗುಜರಾತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಡಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದುದಿನ ರಾಣಿ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ “ಗುಜರಾತದೇಶಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾರೆ” ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ನುಡಿದುಬಿಟ್ಟಳು. ಹೇಳಿದ

ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಲಾಭವೇನು? ಹಿಂದಾಗಲೇ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆದಿದೆ. ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಕೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದಳು. ಪಾಟೀಣ ರಾಜನು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಸೇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮುಹೂರ್ತವನ್ನಿಡಿಸಿ ಆಹ್ವಾನ ಕಳುಹಿಸಿದಳು.

ಆಕೆ ಹಾಗೆ ಇಡಿಸಿದ ಸುಮುಹೂರ್ತದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಪಿಂಗಳನು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದ. ಸರಿ, ಉಮೆಯನ್ನು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನೈಭವವಾಗಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದರು.

ಉಮಾದೇವಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಕೆಲವು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾರುಪಾಣಿ ಎಂಬ ಮಗಳು ಜನಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಮಾರೂ ಎಂದು ಮುದ್ದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷವಿರುವಾಗ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಬರಬಂತು. ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆಹೆದರಿ ಪಿಂಗಳನು ತನ್ನ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ, ಆ

ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಭಿಕ್ಷ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಪುಷ್ಕರ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು.

ನಲವೀರಗಥವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ನಳನೆಂಬ ರಾಜನು ತನ್ನ ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಮೂರು ವರ್ಷದ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪುಷ್ಕರತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆ ಹುಡುಗನ ಹೆಸರು ಥೋಲಾ.

ಅಲ್ಲಿ ನಳ ಮತ್ತು ಪಿಂಗಳಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಯಿತು. ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದ ಮಾರು ನನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷದ ಥೋಲನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವಷ್ಟು ದೂರ ಅವರ ಗೆಳೆತನ ಬೆಳೆಯಿತು! ಆತರುವಾಯ ನಳನು ತನ್ನ ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಮಗನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ

ವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ದೂರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಘಟನೆ ನಡೆದಪ್ರಯುಕ್ತ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ಮದುವೆಯಾದ ಮಾತನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟ ಆ ರಾಜ!

ಥೋಲಾ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾದ. ಈ ಮೊದಲೇ ತನಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ವಿಷಯ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಆತನಿಗೆ ಮಾಳವದೇಶದ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯಾದ ಮಾಳವಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ಆಯಿತು.

ಥೋಲನಿಗೆ ಅಶ್ವಗಳೆಂದರೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ; ಇಷ್ಟು. ಜಾತಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಅನೇಕರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಂದ ಆತನಲ್ಲಿಗೆ ತರುವರು. ಹಾಗೇ ಒಂದುಸಾರಿ ಕುದುರೆವರ್ತಕನು ಮಾಳವದೇಶದಿಂದ ಬಂದು ಥೋಲನಿಗೆ ಕೆಲವು ಮೇಲು ಜಾತಿಯ ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಮಾರಿದನು.

ಅದೇ ಅಶ್ವವರ್ತಕನು ಸುಮಾರು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಪುಂಗಳವಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪಿಂಗಳನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ರಾಜನ ಮಗಳಾದ ಮಾಳವಣಿಯನ್ನು ಥೋಲನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದನು. ಈ ವಿಷಯ ಕೂಡಲೇ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಆಕೆಗೆ ಥೋಲನೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಥೋಲನೇ ತನ್ನ ಪತಿಯೆಂದು ನಂಬಿದ್ದಳು,

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಆ ಸಾಧ್ವಿ. ಈಗ ಅಶ್ವವರ್ತಕನು ಬಂದು ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಆಕೆ ದುಃಖದ ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಅಲ್ಲಿ ನಲವೀರಗಢ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗತಿ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಹೇಗಿನೆಯೆಂದರೆ :

ಢೋಲಾನ ತಾಯಿ ಒಂದುದಿನ ಬಾಯು ತಪ್ಪಿ, ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಮಾರುವೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಗನಮುಂದೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ಮಾಳವಣಿ ಸವತಿಯಮೇಲೆ ವಿಷ ಕಾರಿದಳು.

ಪುಂಗಲರಾಜ್ಯದಿಂದ ಮಾರೂ ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಮಾರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಂದೇಶ ಢೋಲನಿಗೆ ತಲಪದಂತೆ ಮಾಡಿದಳು ಮಾಳವಣಿ.

ತನ್ನ ದೂತರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಾರದಿರಲು ಪಿಂಗಲನು ಅಶ್ವಾರ್ಯಗೊಂಡನು. ಮಾರೂ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಜನ ಭಟ್ಟಂಗಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂದೇಶ ಢೋಲನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಅವರು ನಲವೀರಗಢಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಢೋಲನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದರು.

ನಿಜಸಂಗತಿ ಬಯಲಾದಕೂಡಲೇ, ತಕ್ಷಣ ಪುಂಗಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾದ ಢೋಲ. “ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿ” ಎಂದು ಮಾಳವಣಿ ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಢೋಲ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆಗವಳು ಢೋಲನು ಹತ್ತುವ ಒಂಟಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ಒಂಟಿಯೇ,

ಒಂಟಿಯೇ, ಕುಂಟುತನದ ನೆಪ ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರತೋರಿಸಮ್ಮಾ” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೂ ಪಾಪ! ಆಕೆಯ ಕೋರಿಕೆ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೆ ಗಂಡನ ಹತ್ತಿರಬಂದು “ನಾನು ಎಚ್ಚರುದಿಂದಿರುವಾಗ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತು ಕೊಡಿ” ಎಂದು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು ಮಾಳವಣಿ. ಢೋಲ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ಗಂಡ ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಬಿಡುವನೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ದಿನವೆಂದು ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಳು? ಒಂದು ದಿನ ಆಕೆ ನಿದ್ರಾದೇವಿಯ ವಶ

ವಾದಳು. ಆ ಸಮಯ ನೋಡಿ ಥೋಲ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವಾದನಂತರ ಮಾಳವಣಿ ಎದ್ದಳು. ಥೋಲಾ ಹೊರಟು ವಿಷಯವರಿತು ಬಹಳ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡಳು.

ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಂತೆ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಗಿಣಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಒಂದು ಸಂದೇಶ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಗಿಣಿ ಹೋಗಿ ಥೋಲನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಆತನು ಕುಪಿತಗೊಂಡು “ಚಿತಿಗೆ ಬೆಂಕಿಇಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುವಂತೆ ಮಾಳವಣಿಗೆ ಹೇಳು” ಎಂದ.

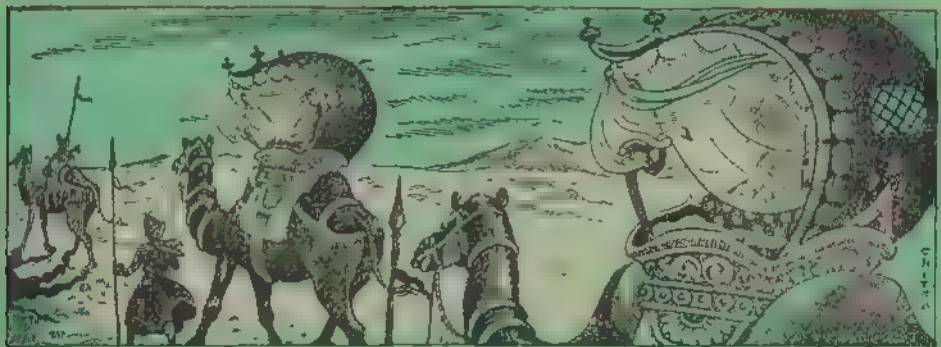
ಥೋಲಾ ಪುಂಗಳ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ಬಿಂದಿಗೆಯನ್ನು ಸೊಂಟದ ಮೇಲೆಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನೀರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಾರೂ ಆತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಳು.

ಮಾತಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ನೋಬ್ಬರು ಅರಿತುಕೊಂಡರು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಬಹು ಸಂತೋಷವಟ್ಟರು. ಮಾರೂ ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ “ಯಾರಿಗಾಗಿ

ನಾನಿಷ್ಟುಕಾಲ ಕಾದಿದ್ದೆನೋ, ಆ ನನ್ನ ದೇವರು ಇಂದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದರು. ಮನೆ ನಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ತಂಭಗಳು ನರ್ತಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮಂಚ ಆನಂದದಿಂದ ಗಿರ್ರನೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದೆ” ಎಂದಳು.

ಕೆಲವು ದಿನ ಹೀಗೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆದನಂತರ ಮಾರೂವನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಥೋಲಾ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನು.

ಥೋಲಾ ಯುಕ್ತಿಯಂತ. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವ ಜಾತುರ್ಯವಿದೆ ಆತನಲ್ಲಿ. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ, ಹೆಂಡತಿ ಮಾಳವಣಿಯನ್ನು ಪುನಲಾಯಿಸಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಮಾರೂ ಮತ್ತು ಮಾಳವಣಿಯರನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಆನಂದದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಾರೂ ಮತ್ತು ಮಾಳವಣಿಯರಲ್ಲಿ ಕೆಳತನ ಬೆಳೆದು ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ಮಾ ದಿ ನೋ ಡು

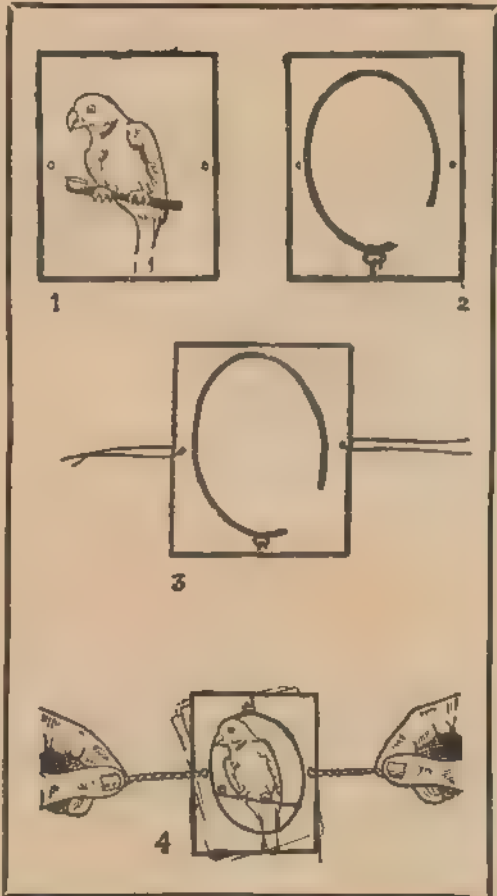

ದೃಷ್ಟವಾದ ರಟ್ಟಿನ ತುಂಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ. ಅದನ್ನು ೧ ನೆಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಂತೆ ಕತ್ತರಿಸು. ಅದರ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಗಿಳಿಯ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಬರೆ.

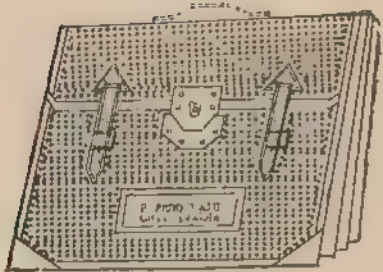
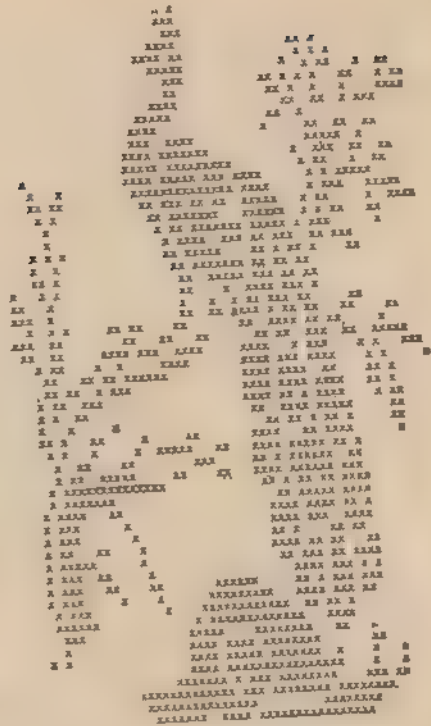
ರಟ್ಟಿನ ಎರಡನೇ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಪಂಜರದ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬರೆ. (ಎರಡನೇ ಚಿತ್ರದಂತೆ) ತರುವಾಯ ರಟ್ಟಿನ ತುಂಡಿಗೆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಎರಡು ತೂತು ಮಾಡು. ಆ ತೂತಿನೊಳಗೆ ನೀಳವಾದ ದಾರದ ತುಂಡನ್ನು ೩ ನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತೂರಿಸು. ತರುವಾಯ ದಾರದ ಎರಡು ಕೊನೆಗಳನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ದಾರಕ್ಕೆ ಹುರಿಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು.

ಈಗ ರಟ್ಟಿನ ತುಂಡು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಗಿರಗಿರನೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಪಂಜರದ ಬೊಂಬೆಯೂ ಗಿಳಿಯ ಬೊಂಬೆಯೂ ರಟ್ಟಿನ ಬೇರೆಬೇರೆ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೂ ರಟ್ಟಿನ ತುಂಡು ಗಿರಗಿರ ತಿರುಗುವಾಗ

ಎರಡು ಬೊಂಬೆಗಳೂ ಒಂದೇ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಗಿಳಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತೆ. (ನಾಲ್ಕನೇ ಚಿತ್ರದಂತೆ)

ಪ್ರಪಂಚತ್ರಗಳು

ಸೇರಿಗೆ ಸವಾಸೇರು

ನಂಜನಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ನಾಗರಾಜಯ್ಯ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥ. ಆತನಿಗೆ ಆದಿರಾಜಯ್ಯ, ನಾಭಿರಾಜಯ್ಯ ಎಂತ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು.

ನಾಗರಾಜಯ್ಯ ಹಣಗಾರ. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದೇ ಆದಿರಾಜಯ್ಯ ನಾಭಿರಾಜಯ್ಯರು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಜೀತಿಸಿದರು. “ನಿಮ್ಮ ಹಣ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟರೆ ಏನು ಲಾಭ? ಅದನ್ನು ಬಂಡವಾಳವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿದರೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಲಾಭ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು” ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. “ನನಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಲು ಬಾರದು” ಎಂದ ನಾಗರಾಜಯ್ಯ. “ನೀವು ಬಂಡವಾಳಹಾಕಿ. ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದರು ಆ ಸ್ನೇಹಿತರು.

ಸರಿ, ನಾಗರಾಜಯ್ಯನ ಹಣದಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸ್ನೇಹಿತ ರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನಂಬಿ ಆತನು ಎಲ್ಲಾ ಆವರ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ. ಆವರು ಆಸಲು ಮತ್ತು

ಲಾಭವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ, ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ನಷ್ಟವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ, ತಲಾ ಐದೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವರೆಂಬ ವಿಷಯ ನಾಗರಾಜಯ್ಯ ನಿಗೆ ತದನಂತರ ತಿಳಿಯಿತು. ತಿಳಿದೂಸಹ ಆತನು ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದಲೇ ಇದ್ದ.

ಕೆಲಕಾಲಾನಂತರ ಆತನು ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದ. ಇನ್ನು ಬಹಳ ದಿನ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿತು, ಆತನು ಒಂದು ದಿನ ಆದಿರಾಜಯ್ಯನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು “ಆದಿರಾಜಯ್ಯ, ನೀನು ನನಗೊಂದು ಉಪಕಾರಮಾಡಬೇಕಷ್ಟಾ” ಎಂದ. “ಏನದು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಆದಿರಾಜಯ್ಯ. “ಏನಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಾಲಮುಗಿಯಿತು. ನಾನು ಹೋಗುವ ಮುನ್ನ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಾಕೆ ಬಹಳ

ದುಂದುಗಾತಿ, ಹಣ ಕೈಗೆಕೊಟ್ಟರೆ ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ” ಎಂದ.

ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನೂ ಹಣ ವಿರುದ್ಧ ವಿಷಯಕ್ಕೇಳಿ ಆದಿರಾಜಯ್ಯನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತು. ‘ಇಷ್ಟು ದಿನ ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ ನಲ್ಲಾ ಈ ಆಸಾಮಿ’ ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡು “ನಿಜ, ನಿಜ, ಹೆಂಗಸಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣ, ಗಂಡಸಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಗು ಉಳಿಯದು ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿರುತ್ತಾ ರಲ್ಲವೇ?” ಎಂದ.

“ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾದದ್ದು ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ನೂ ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿವೆ. ಆ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಸಾವಿರದಂತೆ ಮಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ

ಸುರಿದು, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸಾಲು ಕೋಣೆಗಳ ಒಂದೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ಹೂ ತು ಬಟ್ಟೆ ಟೈರುವೆನು. ಇಂತಹ ಹದಿನಾರು ಮಡಿಕೆಗಳಿರುವುದೆಂದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒಂದೇಸಾರಿ ತಿಳಿಸಬಾರದು ನೀನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಉಪಾಯ ವೇನೆಂದರೆ...” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

“ಹೇಳಿ, ಹೇಳಿ” ಎಂದು ಅವಸರಪಡಿಸಿದ ಆದಿರಾಜಯ್ಯ.

“ಆಗಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರು. ನಮ್ಮಾಕೆ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿರುವುದು ತಿಳಿದಾಗ ಒಂದು ಮಡಿಕೆಮಾತು ತಿಳಿಸಿ ಆ ಹಣ ಆಗದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳು. ಆ ಹಣ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ವರೆವಿಗೂ ಅವಳಿಗೆ ಇತರ ಮಡಿಕೆಗಳ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಬಾರದು; ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದು. ನಾಭಿ ರಾಜಯ್ಯನಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ” ಎಂದು ನಾಗ ರಾಜಯ್ಯ ಒತ್ತಿಹೇಳಿದ.

“ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಹಾಗೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನಿಶ್ಚಿತಿಯಾಗಿರಿ” ಎಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆರಳಿದ ಆದಿರಾಜಯ್ಯ.

ಅಂದು ಸಾಯಂಕಾಲವೇ ನಾಗರಾಜಯ್ಯ ತನ್ನ ಎರಡನೇ ಗೆಲೆಯ ನಾಭಿರಾಜಯ್ಯನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆ ಮಡಿಕೆಗಳ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಸಿ ಆದಿರಾಜಯ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿ

ಕೊಂಡಂತೆಯೇ 'ಈ ಉಪಕಾರ ನನಗಾಗಿ ನೀನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರಹಸ್ಯ ಅದಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ. ಅನಂದರೆ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ' ಎಂದ. "ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆಯೋ ಈ ವಿಷಯ? ನೀವೇನೂ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಅಭಯ ನೀಡಿದ ನಾಭಿರಾಜಯ್ಯ.

ಕೆಲದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ನಾಗರಾಜಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ನಾಗಮ್ಮ ಅದಿರಾಜಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ "ಅವರು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹಣಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ನೇಚಾಟವಾಗಿದೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹಣವೆಲ್ಲಿದೆ? ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನೀವೀರೀತಿ ಸಾಲಸೋಲ ಎಷ್ಟಾದಿಸಾ ಅಂತ ಕಳೆಯುವಿರಿ? ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡ ಕೂಡದೇಕೆ?" ಎಂದ ಅದಿರಾಜಯ್ಯ.

"ಆ ರೀತಿ, ನನಗೆ. ಈ ಆಲೋಚನೆಯೇ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮಾರುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳಾಕೆ.

ಈ ವಿಷಯ ಹಾಗಿರಲು ಆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವರ ಮನೆಗೆ ನಾಭಿರಾಜಯ್ಯ ಹೋದ. "ಅದಿರಾಜಯ್ಯನವರು ಮನೆ ಮಾರಿದರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂತಾರೆ" ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಅತನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾಭಿರಾಜಯ್ಯ "ಸಾವಿರ ವೇನು? ನಾನು ಸಾವಿರವೈನೂರು ರೂಪಾಯಿ

ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ. ಅವಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವೆನಿಸಿತು. ಮಾರನೆಯದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದ ಅದಿರಾಜಯ್ಯನಿಗೆ ನಾಗಮ್ಮ ನಾಭಿರಾಜಯ್ಯನ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದಳು. "ನಾನು ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕೊಡ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಅದಿರಾಜಯ್ಯ. ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ತುಂಬಿರುವ ಮಡಿಕೆಗಳಿರುವ ಮನೆಯನ್ನು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡರೆ ನಷ್ಟವೇನಿವೆ? ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಬಂದ ನಾಭಿರಾಜಯ್ಯ ಎರಡು ಸಾವಿರವೈನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದ.

ಈ ರೀತಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ವೈಫೋಟ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಅದಿರಾಜಯ್ಯ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೊಡುವೆನೆಂದ. ಹದಿನಾರು

ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕಳೆದರೆ ಇನ್ನೂ
ಅರುಸಾವಿರ ಲಾಭ ಬರುತ್ತದಷ್ಟೆ!

ನಾಗಮ್ಮ ತಿಳಿಗೇಡಿಯಲ್ಲ. ನಾಭಿರಾಜಯ್ಯ
ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ನೇಣೋ ಎಂದು
ಇನ್ನೂ ತಾಳಿ ನೋಡಿದಳು.

ಆದರೆ ಆತನು ಧರ ವರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸೀವಾ
ಅವನು ಆದಿರಾಜಯ್ಯನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ
“ಲೋ, ಆ ಮನೆಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೊಡುವೆ
ನೆಂದು ಹೇಳಿದೆಯಂತೆ. ಏನಿದೆ ಅಂತ
ಕೊಡ್ತಿಯೋ” ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದ.

“ಆಹಾಹಾ, ನೀನೇನು ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ
ವೆಂದು ಧರ ವರಿಸಿದೆ?” ಎಂದು ಅವಹೇಳನ
ಮಾಡಿದ ಆದಿರಾಜಯ್ಯ.

ಅವರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡು
ನಸುನಕ್ಕರು. ಈ ರಹಸ್ಯವು ಅವನಿಗೆ ಹೇಗೆ
ತಿಳಿಯಿತೆಂದು ಇವನೂ, ಇವನಿಗೆ ಹೇಗೆ
ತಿಳಿಯಿತೆಂದು ಅವನೂ ಗ್ರಹಿಸದಾದರು.
ಕೊನೆಗೆ ನಾಭಿರಾಜಯ್ಯ “ಹತ್ತು ಸಾವಿರ
ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುತ್ತೀಯೇ? ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಐದು
ಸಾವಿರತಾನೇ ಇದೆ?” ಎಂದ.

“ನಿನಗೂ ಐದು ಸಾವಿರ ಇದೆಯಲ್ಲಾ. ಆ
ಹಣ ನನಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡು. ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ
ಕೊಟ್ಟುಬಿಡ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಆದಿರಾಜಯ್ಯ.

“ಅದೇನೂ ನಡೆಯದು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ
ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಹಣ ಹಾಕಿ ಆ ಮನೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ
ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ!” ಎಂದ
ನಾಭಿರಾಜಯ್ಯ. ಆದಿರಾಜಯ್ಯ ಒಪ್ಪಿದ.

ಹಿಂದೆ ನಾಗರಾಜಯ್ಯನಿಗೆ ದ್ರೋಹಮಾಡಿ
ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ
ಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನಾಗಮ್ಮನಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಮನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ
ಬರೆಯಿಸಿಕೊಂಡರು.

ತರುವಾಯ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿತಲಾ
ಒಂದೊಂದು ಹಾರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಕೋಣೆಯ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗೆಯಲು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು! ಎಷ್ಟು ಆಗದರೂ ಮಡಿಕೆ
ಕಾಣಿಸಿದರಷ್ಟೇ!!

ಆಗದು ಆಗದು ಸಾಕು ಸಾಕಾಯಿತು.
ಬಿಂದಿಗೆ ಬಿಂದಿಗೆಯಾಗಿ ಬೆವರಿಳಿದುದೇ ಆ
ಮೋಸಗಾರರಿಗಾದ ಲಾಭ.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1954 ಮೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಮಾರ್ಚ್ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲವುನಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಮುಟ್ಟ ಬೇಡ !

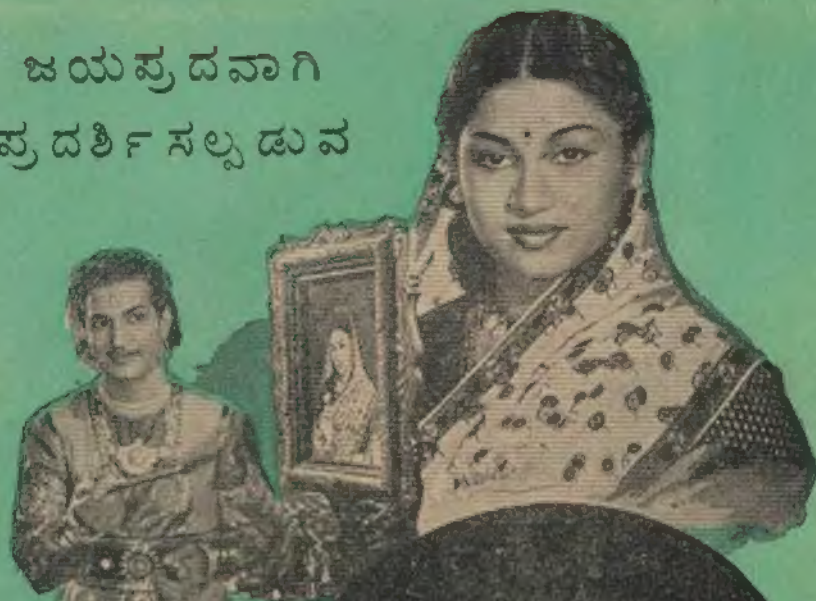
ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಮೈಟ್ಟ ಬೇಡ !

ಕಳಿಸಿದವರು: ಯಚ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ರಾವ್,

16. ವೀರಾಸ್ವಾಮಿಪಿಳ್ಳೆ ಸ್ಟ್ರಿಟ್, ಮದ್ರಾಸು-8

ಬಹುಮತಿ ರೂ. 10/- ನ್ನು ಏಪ್ರಿಲ್ ಸಂಚಿಕೆ ಹೊರಟ ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ
ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುವ

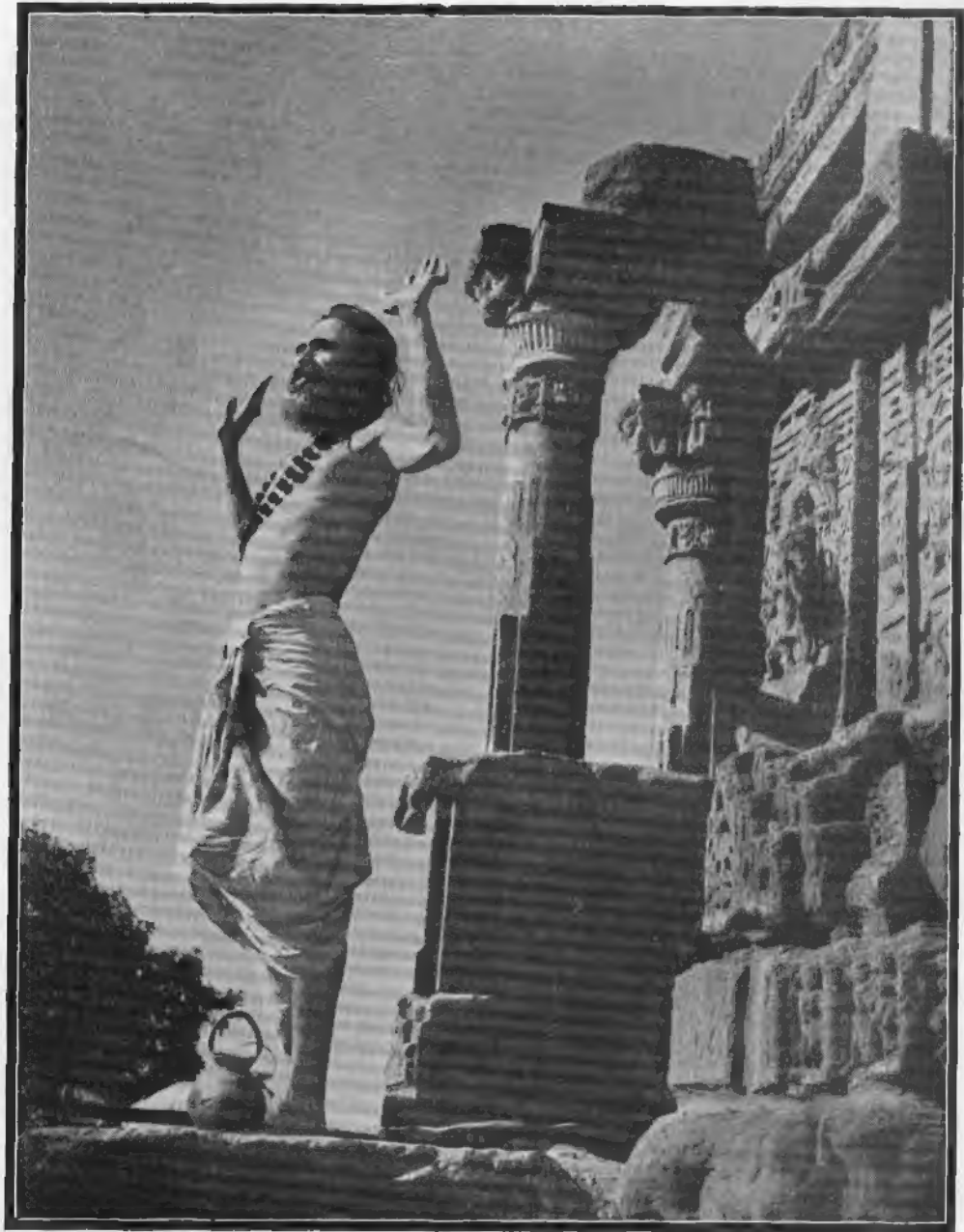
ವಿಜಯ ರವರ

ಚಂದ್ರಹಾರಂ

ವಿಗ್ರಹಾರಂ
ಕೆ.ಕಾಮೇಶ್ವರರಾವ್, ಬಿ.ಎ.

ನಿರ್ಮಾಪಕರು...ನಾಗಿರೆಡ್ಡಿ & ಚಕ್ರಪಾಣಿ

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶಿಲ್ಪಿ

ಆತ್ಮೋನ್ನತಿ ಸಾಧನ

ನಿಜದ ಸತ್ಯವು

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಎಚ್. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟಿ

